

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 490

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 29, dimecres 4 de març de 2026

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

TAULA DE CONTINGUT

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (compa-
reixença del Govern)

200-00022/15

3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 29 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a dos quarts de dotze del migdia. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada de la vicepresidenta, Alba Camps i Roca, del secretari, Guillem Mateo Sellas, i de la secretària en funcions Susana Martínez Heredia. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents Judit Alcalá González, Mario García Gómez, Jordi Riba i Colom, Mónica Ríos García i Guillem Sánchez Prat, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Agustí Colomines i Companys, Ennatu Domingo i Soler i Isaac Padrós i Suarez, pel G. P. de Junts; Najat Driouech Ben Moussa i Jordi Viñas i Xifra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Berenguer Messeguer i M. Belén Pajares Ribas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; María Elisa García Fuster, pel G. P. de VOX en Cataluña; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns, i Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Assisteix a aquesta sessió la consellera de Drets Socials i Inclusió, Mònica Martínez Bravo, acompanyada del secretari general, Raúl Moreno Montaña.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00022/15). Departament de Drets Socials i Inclusió. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

La presidenta

Bon dia, diputats.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (compareixença del Govern)

200-00022/15

Donem la benvinguda a l'honorable consellera Mònica Bravo, que compareix en aquesta sessió informativa per donar explicacions del contingut dels pressupostos.

També donem la benvinguda al seu equip tècnic, des del senyor Raúl Moreno, secretari general de Drets Socials; Teresa Llorens, secretària general de la Secretaria de Cicles de Vida i Ciutadania; Josep Antoni Mundó, director de Serveis; Carolina Homar, secretària d'Afers Socials i Inclusió; Mireya Fuente, cap del Gabinet; Maria del Carmen Correa, cap del Servei de Planificació; Dídac Traserra, cap del Servei de Pressupostos; Montserrat Cañameras, cap del Gabinet Tècnic; Subdirecció de Serveis, Oswald Vega Aguilà.

També ens acompanyen la presidenta d'ACRA, Cinta Pascual; també l'Antoni Vidal, director general d'ACRA; l'Elisenda Xifré, secretària membre de la Junta Directiva de la Taula del Tercer Sector, i vicepresidenta i vicepresident, respectivament, de l'Àrea de Millora del Finançament de Drets Socials i de l'Àrea d'Innovació i Enfortiment; també de La Unió, la Pepa Romero. Em sembla que no m'he deixat a ningú.

Els temps de què avui disposa la consellera els coneixeu, no? Són seixanta minuts, i després deu minuts cada grup parlamentari, i després tindrem trenta minuts de nou. D'acord? Quan vulgui.

(L'exposició de la consellera és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Perfecte. Gràcies, presidenta. Molt bon dia, diputats i diputades. És un plaer comparèixer davant aquesta comissió per presentar el projecte de pressupostos per part de Drets Socials i Inclusió 2026.

Com bé s'ha esmentat, doncs, m'acompanya el secretari general, el senyor Raül Moreno; també la secretària d'Afers Socials i Inclusió, Carolina Homar; la secretària de Cicles de Vida i Ciutadania, Teresa Llorens; altres membres del meu equip, a qui els hi vull agrair tota la feina intensa també durant aquests últims dies preparant aquesta presentació per, en aquesta cambra, doncs, retre la rendició de comptes que necessita la ciutadania i el Parlament. I també agrair, a més dels diputats i diputades que ens acompanyen avui, la presència de representants de la Taula del Tercer Sector i també de la presidenta d'ACRA i el director.

Avui presentem uns comptes que miren cap a futur amb ambició i responsabilitat, els pressupostos 2026, que són una peça clau per avançar cap a aquesta prosperitat compartida que tant reivindicuem des del Govern. Fa poques setmanes, des de Drets Socials i Inclusió, vam presentar el primer informe social de Catalunya. Un informe social que posa sobre la taula..., fa un balanç de les forteses, però també dels àmbits on l'estat del benestar necessita un reforç. I precisament aquests pressupostos que presentem en el Parlament des del Govern de la Generalitat, doncs, reflecteixen aquesta reflexió i posen de manifest com podem avançar per reforçar aquelles àrees que cal reforçar de l'estat del benestar i, en concret, dels serveis públics.

Aquests comptes també compten amb el suport d'altres actors institucionals. En concret, el Grup Parlamentari Comuns, a qui els hi agraïm, doncs, aquesta entesa i també un impuls addicional per a algunes qüestions fonamentals del nostre pressupost. I també, doncs, s'ha consensuat amb agents socials, patronals i sindicats.

Aquests pressupostos, en global, mobilitzen tots els recursos públics disponibles per adreçar els principals reptes que tenim com a societat i, en concret, els principals reptes socials: el cost de l'habitatge, la crisi de l'habitatge, els costos de la vida, la desigualtat, la pobresa infantil i fer front a l'envelliment de la població. Els mobilitzen i posen damunt de la taula tots els recursos disponibles per fer front a aquests grans reptes i a enfortir l'estat del benestar i els serveis públics, millorant la qualitat i també la quantitat de serveis.

En aquest marc, doncs també reforçar el missatge que ja s'ha donat abans: allargar aquesta mà estesa als altres grups parlamentaris. En concret, també a Esquerra Republicana de Catalunya per continuar treballant plegats, per continuar millorant aquests pressupostos. Hi ha marge..., sempre hi ha marge de millora, i estendre la mà perquè realment Catalunya necessita aquests pressupostos.

Els reptes socials són grans. Jo sempre he estat transparent, tant en les meves intervencions al Parlament com davant dels mitjans de comunicació, sobre els reptes que té Catalunya i com, malgrat tenir una economia que creix als màxims nivells a nivell europeu, també té unes demandes socials en certs àmbits creixents.

I com els hem d'entomar, aquests reptes? Sincerament, estic convençuda que aquests pressupostos donen resposta a aquests reptes i mobilitzen tots els recursos disponibles, amb les prioritats essencials que té Catalunya, que és fer front a aquestes demandes socials i destinar el gruix del pressupost a adreçar les principals preocupacions de la ciutadania, que són, doncs, habitatge, desigualtat, envelliment i pobresa infantil.

Mà estesa també, i reivindicar, doncs, l'ambició de continuar avançant en més pressupostos i més recursos. S'ha posat també de manifest amb un molt bon acord per al nou sistema de finançament. Confiem que el 2027 aquests pressupostos encara puguin ser millors, per una incorporació del finançament de l'Estat cap a Catalunya. Però avui la prioritat i el que Catalunya necessita, doncs, són aquests comptes públics. I ho necessitem per, com deia, donar resposta a les necessitats socials de Catalunya, i a les necessitats socials que ens traslladen dia a dia els servidors públics, els alcaldes, les alcaldesses, però sobretot –sobretot– els ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Aquests pressupostos són el que Catalunya necessita, i des de l'àmbit social ara passaré a aprofundir en el que presentem avui en el Parlament.

Hem dividit la presentació en tres blocs: context econòmic i social, principals trets del pressupost i prioritats del departament. Com deia, fa pocs dies vam presentar l'informe social. No és necessari abordar totes les xifres, totes les dades. Crec que són prou conegudes, però sí que volíem il·lustrar algunes de les principals dades o xifres que creiem que són importants.

Primer de tot, doncs, estem davant d'un procés d'envelliment de la població que va a un ritme considerable i que imposa unes necessitats de finançament molt rellevants. En el primer gràfic mostrem la previsió de la projecció de l'envelliment de la població i com esperem que, en la propera dècada, passem d'1,5 milions de persones majors de seixanta-cinc anys a pràcticament 2 milions de persones.

És important recordar que això no és una trajectòria, una previsió de futur. Ja està passant any rere any. Cada any hi ha 35.000 persones addicionals a Catalunya de més de seixanta-cinc anys i 13.800 de més de vuitanta anys. Any rere any apugem l'estoc de persones de més de vuitanta anys en 13.800. Un percentatge molt elevat de les persones de més de vuitanta anys necessiten ajuts de dependència, suports a la llar, despesa també de salut i també en l'àmbit de les residències. I per això és fonamental que els recursos vagin creixent per poder compassar aquest ritme de creixement de la població en situació d'envelliment.

Aquest creixement de la població d'edats avançades, malgrat ser una bona notícia –també ho hem comentat moltes vegades–, també suposa un repte per a l'estat del benestar. Al segon gràfic, per exemple, mostrem l'evolució de les sol·licituds de dependència a Catalunya. En els últims deu anys, el nombre anual de sol·licituds de dependència s'ha multiplicat per 2,4, i només en l'últim any vam tenir vint mil sol·licituds addicionals de les que vam tenir el 2024, amb un procés de valoracions de dependència i tramitació de dependència, amb algunes fragilitats estructurals que no havien estat adreçades, que estem adreçant, però aquests pressupostos –ja els hi avanço– contenen un reforç molt important per transformar totalment el sistema de valoracions de dependència, perquè és urgent, doncs, millorar aquest procediment i poder dimensionar-lo per poder entomar el ritme creixent de sol·licituds anuals que rebem.

L'altre repte fonamental que tenim a Catalunya és l'augment del cost de la vida. Aquí també tenim un gràfic de l'informe social on mostra com en els últims anys ha crescut de manera molt substancial el cost de l'habitatge, de manera, doncs, molt marcada, però també altres costos com, per exemple, l'alimentació o el transport, que han augmentat de manera considerable. Els ingressos mitjans bruts a les llars han crescut un setanta-cinc per cent, però el preu del lloguer ho ha fet un cent vint-i-nou per cent, i avui tres de cada deu llogaters destinen el quaranta per cent o més dels seus ingressos a pagar l'habitatge.

També ho veiem amb les taxes de pobresa. La pobresa severa a Catalunya, les persones que viuen amb ingressos inferiors al quaranta per cent de la mitjana..., s'està reduint a Catalunya, la pobresa més severa, més extrema, s'està reduint, però no ho està fent amb la mateixa intensitat als diferents grups poblacionals. I, en concret, tenim un repte molt important en l'àmbit de la pobresa infantil, que continua creixent, i en part també ve afectada pels costos de la vida i de poder fer front a unes mínimes despeses de les necessitats més bàsiques i dels costos de la criança.

I després tenim un sistema, un estat del benestar que redistribueix la riquesa i adreça el repte de la pobresa i, en concret, la pobresa infantil de manera menys eficient que altres estats del benestar. En aquest gràfic, el que mostrem és un histograma de la taxa de pobresa abans i després de prestacions i de transferències en diferents països, i a l'extrem de la dreta, què tenim? Doncs Catalunya és una de les regions –si ho comparem amb els altres països europeus– amb les taxes de pobresa més elevades, però, a més, és on l'estat del benestar redueix menys aquesta taxa de pobresa. I, per tant, és fonamental reforçar l'àmbit de les prestacions i reforçar la capacitat que tenim com a estat del benestar de reduir les taxes de pobresa, en concret les taxes de pobresa infantil.

Molt bé. Després d'això ja passaríem, doncs, a puntualitzar o a presentar precisament els pressupostos, els nostres comptes. Com deia, estem convençuts que aquests comptes adrecen els principals reptes i, en concret, en l'àmbit social, les prioritats que avui mostraré d'aquests pressupostos adrecen precisament els reptes que hem posat sobre la taula.

Primer, una visió general de tot el pressupost del Govern de la Generalitat. Aquesta taula és ben coneguda –l'ha presentat la consellera Romero– i representa, doncs, l'impuls pressupostari més gran dels últims anys i les últimes dècades, amb un pressupost rècord de la Generalitat de 49.000 milions d'euros, un 22,8 per cent superior als últims pressupostos aprovats, del 2023. Però no només és fonamental posar de manifest que la inversió en termes del pressupost és una xifra rècord, sinó també emfatitzar on s'estan destinant aquests recursos. Dos de cada tres euros es destinen al sistema de protecció social als serveis públics, en concret, a la salut, l'educació i formació professional i drets socials i inclusió. De fet, Drets Socials i Inclusió és el tercer departament amb major creixement del pressupost, amb una inversió addicional respecte a 2023 de 930 milions d'euros, gairebé 1.000 milions d'euros addicionals respecte als pressupostos de 2023.

Però també hi ha un altre impuls fonamental en aquests pressupostos, que és l'impuls a l'habitatge. Aquests pressupostos posen una xifra rècord també a reforçar tot l'àmbit de l'habitatge, que també, doncs, té una vessant social indiscutible.

Parlem concretament del pressupost de Drets Socials i Inclusió i com ha evolucionat en el temps. En aquest gràfic, doncs, veiem l'evolució, i mostra com hi ha hagut un augment substancial en els darrers anys. De fet, el pressupost de Drets Socials i Inclusió pràcticament s'ha multiplicat per dos en la darrera dècada, arribant a la xifra rècord de 4.248 milions, que és la xifra que posem en aquesta proposta de l'avantprojecte de pressupostos. És un augment substancial, és un augment també substancial amb relació al 2024 i al 2025. I es configura en diferents blocs, 4.044 milions d'euros, que és l'avantprojecte dels pressupostos del 2025, més una disposició addicional de 125 milions d'euros, més 79 milions d'euros en crèdits addicionals disponibles.

Llavors, en termes d'aquests 4.248 milions d'euros, que és el que configura el pressupost de Drets Socials i Inclusió, en aquesta taula veiem com es configura en els diferents àmbits de Drets Socials, les diferents direccions generals. I aquí us mostrem, doncs, el canvi percentual entre 2023 i 2026 de les diferents unitats de Drets Socials i Inclusió.

Totes les unitats augmenten substancialment el seu pressupost en diferents percentatges, però sí que volíem destacar un àmbit que és fonamental per a Drets Socials, que és l'àmbit de la infància, la DGPPIA, la Direcció General de Prevenció i Protecció a la Infància, i aquí hem volgut fer un parèntesi, perquè aquesta xifra en concret s'ha d'explicar. En l'avantprojecte..., s'ha d'explicar, perquè a l'avantprojecte de pressupostos, si només mirem l'excel, semblaria que la DGPPIA redueix el seu pressupost, però això no és així. La raó per la qual en la primera línia sembla que hi hagi una reducció de pressupost és perquè amb la transformació, deixant enreure l'antiga DGAIA i creant la DGPPIA, van haver-hi competències clau que es van passar a altres direccions generals. En concret, l'àmbit de les places residencials es va passar a la Direcció General de Provisió de Serveis i l'àmbit de prestacions, a la Direcció General de Prestacions Socials. Per això hem afegit una línia addicional una mica més en claret, que seria com seria el pressupost de la DGPPIA si mantinguessin, diguéssim, si congelem les competències que hi havia abans a la DGAIA. Si fem aquest ajust, el que sí que es posa de manifest és que el pressupost de l'antiga DGAIA augmenta en 111 milions d'euros. Llavors, aquest és un punt per puntualitzar, que aquest traspàs de competències a altres direccions generals no, diguéssim, ens despisti del que realment està passant, que és un impuls addicional de 111 milions d'euros en l'àmbit de la protecció a la infància, que després detallaré amb més precisió, perquè reforça molts dels àmbits que vam posar sobre la taula.

Molt bé. També tenim despesa en entitats adscrites i augments substancials en diferents àmbits com l'acolliment i l'adopció, l'àmbit de joventut amb l'Agència Catalana de Joventut, diferents consorcis. Un consorci que volem destacar és el Consorci del Barri de la Mina, que s'augmenta 13 milions d'euros el seu finançament, uns cent vint-i-sis per cent d'increment respecte al 2023. Aquest impuls a aquest consorci és fruit també de l'impuls pressupostari d'altres administracions també –aquest és el pressupost del consorci, que també rep finançament de l'Ajuntament de Barcelona, la diputació i també de la Generalitat–, però en el seu conjunt el seu pressupost augmenta de manera substancial. I això, doncs, serà la peça clau que ens permetrà tirar endavant el pla de transformació del barri de la Mina 2025-2030, que vam anunciar fa unes setmanes i que vol continuar avançant cap a millorar, doncs, aquest barri fonamental per a Catalunya. I està totalment alineat amb altres consorcis que depenen de Territori i Habitatge, o amb altres àmbits on impulsem..., i també amb el pla de barris i viles impulsem inversions fonamentals en certs territoris que necessiten aquest impuls per fer un salt qualitatiu en les seves condicions de vida i les seves trajectòries.

També podem mostrar, al pressupost de Drets Socials i Inclusió, aquests 4.248 milions d'euros per capítols, remuneracions de personal, despeses corrents, despeses financeres. Doncs aquí veiem com acaba repartit, però la part fonamental que jo crec que aquesta transparència ens transmet és que el 96,5 per cent dels recursos de Drets Socials i Inclusió es destinen a les polítiques i serveis que arriben directament a la ciutadania.

I aquí, en aquest gràfic, el que mostrem és com es reparteix aquest pressupost global de Drets Socials i Inclusió en diferents polítiques i diferents programes. El gruix del pressupost de Drets Socials i Inclusió es destina a la promoció de l'autonomia personal en l'àmbit de la dependència, en l'àmbit de la discapacitat, amb un 60,9 per cent, que suma 2.587 milions d'euros. També tenim l'altra..., la següent partida, en termes de volum, són les partides pressupostàries que adrecen la lluita contra la pobresa i l'exclusió social i l'acció cívica, que reben un vint-i-dos per cent d'aquest pressupost. I els programes de suport a les famílies, prevenció i protecció a la infància i polítiques de joventut destinen o tenen el 12,8 per cent del pressupost. I, finalment, direcció i administració, en general, reben el 3,5 per cent. En aquest gràfic, doncs, posem també de manifest com –el que comentava abans– el gruix del pressupost s'inverteix directament en les persones.

Podem fer també aquesta divisió, però, centrant-nos en l'increment pressupostari entre 2023 i 2026. Aquests 930 milions d'euros addicionals que incorpora el pressupost de Drets Socials i Inclusió com es reparteixen en aquests quatre grans blocs de polítiques o temàtiques. El setanta per cent es destina a l'àmbit de promoció de l'autonomia personal; el tretze per cent, a la lluita contra la pobresa i l'acció cívica; i l'onze per cent, al suport a les famílies, prevenció i protecció de la infància, i el quatre per cent, a la direcció i administració.

Molt bé, aquestes són les xifres, diguéssim, en global, però amb aquest pressupost també podem impulsar polítiques clau que hem estat desenvolupant durant el darrer any i mig. I crec que també, doncs, en el següent bloc, podem aprofundir en mesures concretes prioritàries que aquest pressupost ens permet impulsar.

Com a mesura prioritària d'abordatge, doncs, reforcem tot l'àmbit de la lluita contra la pobresa. En les següents transparències aprofundirem, en concret, en quines línies més concretes; això és una visió global de quins són els cinc blocs prioritaris d'aquest pressupost.

Lluita contra la pobresa. Reforcem les prestacions socials, desenvolupem un nou model de garantia d'ingressos, combatem el sensellarisme i reforcem l'estratègia contra la pobresa infantil.

En l'àmbit de la protecció de la infància –ja ho avançava abans–, un impuls molt important en la transformació del sistema de protecció a la infància amb un impuls

pressupostari de 111 milions d'euros per al reforç de les polítiques de la DGPIA. També un reforç d'altres àmbits necessaris per a la infància, com els CDIAPs, els centres de suport al desenvolupament infantil, consolidació de la xarxa Barnahus.

També impulem, en l'àmbit de la discapacitat i de l'envelliment, un nou model de cures amb una xifra rècord d'inversió en la promoció de l'autonomia personal i la dependència, amb un impuls addicional per reduir les llistes d'espera de dependència i discapacitat. Continuem avançant cap a complir l'objectiu del Govern de sis mil noves places residencials durant aquesta legislatura, amb la concertació de mil places addicionals, i la construcció de noves residències públiques en l'àmbit de la gent gran i discapacitat.

També, com a quart bloc, impulem un nou model de relació amb el món local i el tercer sector. El sistema de protecció social, el sistema de serveis socials s'ha de construir de la mà del món local i de la mà del tercer sector, i així ho fem amb un impuls de 450 milions d'euros, amb el nou conveni de relació amb el món local, i 130 milions d'euros només en el 2026 per reforçar l'àmbit del tercer sector social.

I el cinquè bloc, i fonamental, és avançar en l'àmbit de l'equiparació salarial. El pressupost mobilitza fins a 150 milions d'euros per millorar els salaris i les condicions laborals, però amb un nou model, on la tarifa social, les tarifes que es paguen des de Drets Socials per finançar les residències de gent gran o els centres de discapacitat o les residències també de menors..., el model de fixació de tarifes presentarà elements innovadors que permetran que aquest impuls pressupostari reverteixi directament en les millors condicions laborals del sector social. Un sector social que necessita aquest impuls de reconeixement de les seves millores, les seves condicions laborals, per realment dignificar el sector i posar-lo a la mateixa alçada que altres sistemes de l'estat del benestar, com poden ser el sistema d'educació o el sistema de salut.

Molt bé, avancem, i ara parlarem amb més profunditat de cadascun d'aquests blocs prioritaris.

Primer, parlem de l'àmbit de la lluita contra la pobresa. Aquest pressupost inclou una partida rècord de prestacions econòmiques socials que arriba pràcticament als 500 milions d'euros. També hi ha un impuls addicional molt important en l'àmbit del foment de l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil. Una estratègia que va començar el Govern Aragonès, que nosaltres vam aprovar a govern el 20 de maig de l'any passat i que, en aquests pressupostos, augmenten la seva aportació fins a 880 milions d'euros. Però això –i ara, després hi aprofundirem menys– és només la punta de l'iceberg, perquè també estem agilitzant el desplegament de l'ingrés mínim vital, que ens permetrà mobilitzar fins a 300 milions d'euros addicionals en prestacions econòmiques que arribin directament a la butxaca de les persones. I no només en situacions de pobresa més extrema, sinó també a les classes mitjanes i treballadores, amb aquest complement d'infància de l'ingrés mínim vital.

Un altre àmbit fonamental per a la lluita contra la pobresa és l'augment del tres per cent de l'IRSC, l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, que, com bé sabeu, no només és un indicador rellevant per a l'àmbit de la pobresa, també per a l'àmbit d'ajuts de diferents tipus, beques menjador... La porta d'entrada a moltes d'aquestes ajudes es relaciona amb aquest índex, que la Generalitat, doncs, ha augmentat en els últims anys. Un índex, per tant, que té un efecte multiplicador en el benestar de moltíssimes famílies, que va estar congelat durant més d'una dècada i que, en els últims anys, amb governs de progrés, ha aconseguit començar a remuntar aquesta pèrdua sistemàtica de poder adquisitiu durant dècades. I arribem, amb aquest pressupost, a la xifra rècord de vuit-cents euros de l'import de renda de suficiència de Catalunya, amb un augment del tres per cent. I, com mostra la gràfica, deixem enrere aquesta època on la inflació augmentava, però l'IRSC continuava perdent poder adquisitiu, i, amb ell, totes les famílies de rendes mitjanes, baixes a Catalunya.

Però encara hem de fer més. Ho apuntava quan mostrava les xifres de pobresa infantil i com l'estat del benestar a Catalunya redueix menys la taxa de pobresa que en altres països europeus. Això ho hem de canviar reforçant tot el sistema de garantia d'ingressos, tot el sistema de prestacions socials. Què estem fent en aquest àmbit? El pressupost inclou 3,5 milions d'euros addicionals per a l'assumpció de l'ingrés mínim vital, que beneficiarà fins a 300.000 persones, i amb la incorporació de cent professionals en l'àmbit de la gestió, perquè necessitem que aquesta eina funcioni i arribi al més ràpid possible a més gent. Ja està arribant a moltes persones, però volem agilitzar aquest procés i fer que arribi a més persones. Tenim una taxa de *non-take-up* molt elevada, una taxa de persones que podrien beneficiar-se d'aquests ajuts i no els hi estan arribant. I necessitem, doncs, simplificar perquè realment sigui la columna vertebral d'un sistema de prestacions àgil.

I això ho farem també amb una nova renda garantida de ciutadania que es fusioni, fins a un cert punt, amb aquest ingrés mínim vital, aquesta finestreta única, i que les dues prestacions puguin arribar a moltes més persones. Això també ho volem fer amb rigor, amb avaluació i seguint les millors pràctiques a nivell internacional. I per això començarem un procés d'integració de prestacions econòmiques en l'àmbit de la Generalitat que té l'objectiu de tenir una harmonització de les diferents prestacions per reduir les prestacions, diguéssim, l'univers de prestacions disponibles per a la ciutadania, concentrar-les en unes poques prestacions, ben dissenyades, en base a dades perquè arribin amb més agilitat a les persones que ho necessiten, i esdevinguin un veritable sistema de garantia d'ingressos, on les persones sàpiguen que, si alguna cosa va malament en el seu dia a dia o en la seva vida, o tenen qualsevol imprevist econòmic o social, hi haurà una xarxa de l'estat del benestar que, amb agilitat, reforçarà aquest impuls.

En aquests dies, també, amb la situació convulsa geopolítica que tenim i amb possibles repunts del cost de vida i d'inflació o del cost energètic, tenir una bona xarxa àgil, que pugui respondre de manera àgil, com l'àmbit de les prestacions, per sufragar augments puntuals en el cost de vida, s'ha mostrat una eina fonamental que no podem deixar passar a Catalunya. I per això també necessitem fer-ho amb intel·ligència, fer-ho amb tecnologia, amb bones prestacions dissenyades en base a dades. I per això necessitem un impuls de 3,6 milions d'euros per a projectes de digitalització i innovació per tenir els millors dispositius tecnològics, l'adopció de la intel·ligència artificial en l'àmbit de les prestacions i, en general, en l'àmbit de serveis socials.

La següent transparència. Abordem l'àmbit de l'exclusió i de com continuem impulsant trajectòries vitals per a totes aquelles persones que ho necessiten. Aquest pressupost reforça en 30 milions d'euros l'estratègia, el pla de xoc en l'àmbit del sensellarisme per també nodrir aquest marc d'abordatge del sensellarisme. Un marc on participen diferents actors socials i diferents administracions per poder donar una resposta coordinada a aquesta realitat i acompanyar el món local perquè pugui fer front a aquesta situació. Un impuls en sensellarisme que també formava part dels acords de Comuns, a qui agraïm aquest impuls.

Però també vull posar de manifest que aquesta no és l'única via que tenim o l'única línia pressupostària per fer front al repte del sensellarisme. En l'àmbit de l'habitatge, com bé sabem, hi ha un impuls fonamental i un impuls rècord en el compromís de la Generalitat de Catalunya amb el foment de l'habitatge social. Per això també he volgut recollir aquí algunes partides pressupostàries que estan al Departament de Territori i Habitatge; en concret, amb 16 milions d'euros per al desplegament del nou Servei de Prevenció i Estabilitat Residencial, un servei que també les pràctiques a nivell internacional ens diuen que és l'estratègia de prevenció per evitar el sensellarisme, prevenir que les persones perdin la seva llar. Dos-cents milions d'euros en ajuts de lloguer i fins a 350 milions d'euros per a habitatge social. I aquí, doncs, també recordar el compromís del Govern amb que el deu per cent dels pisos del pla 50.000 es destinaran a finalitats socials.

En aquest pressupost també incloem 20 milions d'euros addicionals per a nous programes de la lluita contra la pobresa infantil. En concret, amb línies addicionals cofinançades amb el Fons Social Europeu per facilitar l'accés a prestacions socials en alguns barris de baix nivell socioeconòmic i també per reforçar la xarxa de CDIAPs en algunes zones que necessiten aquest reforç.

I, finalment, doncs també tenim 1 milió d'euros addicionals per complementar l'estratègia catalana del poble gitano. Una estratègia molt necessària, on hem de continuar avançant cap a que aquest ascensor social no sigui una excepció per al poble gitano, sinó que sigui una part fonamental. I aquí, doncs, hem de continuar avançant en el marc d'aquesta estratègia per donar un salt qualitatiu en la situació socioeconòmica del poble gitano a Catalunya.

I també 7 milions d'euros addicionals per a acompanyament de les persones migrants. I aquí també, juntament amb el milió d'euros addicionals i amb el tema del sensellarisme, agraïm també el compromís del Grup Parlamentari Comuns.

Molt bé. Passem ara a parlar del sistema de protecció a la infància. Com he esmentat abans, si concentrem les competències de l'antiga DGAIA i mirem com seria el seu pressupost avui, aquest pressupost té un impuls addicional de 111 milions d'euros per reforçar el sistema de protecció a la infància. On van aquests 111 milions d'euros? Doncs 20 milions van als nous programes per combatre la pobresa infantil, que he explicat en l'anterior presentació; 20 milions d'euros van a reforçar tot l'àmbit de prevenció en l'àmbit d'infància, en concret, a reforçar la xarxa de professionals dels EAIAs, que depenen del món local i els serveis socioeducatius.

Una avaluació d'Ivàlua mostrava que el sistema..., el model 6, aquests serveis socioeducatius, aconsegueix reduir el risc de desemparament fins a un trenta-u per cent. Aquest reforç del model 6, juntament amb el reforç dels EAIAs, confiem que ens permetrà desenvolupar tot aquest àmbit de la prevenció que els propis servidors i servidores públics en l'àmbit d'infància han reclamat durant dècades, que necessitaven més mans per adreçar de manera correcta l'àmbit de la prevenció del desemparament, prevenció del risc, prevenció dels maltractaments. I aquí, doncs, posem més mans i més ulls i més eines a disposició dels servidors públics, a disposició de les famílies per acompanyar-les, perquè moltes vegades aquestes famílies l'únic que necessiten és una oportunitat, una mà estesa, per millorar la seva situació i cuidar els seus propis infants.

També afegim 10 milions d'euros addicionals per donar resposta als trastorns greus de conducta, una problemàtica que, també en l'àmbit d'infància, ha estat posada de manifest durant dècades: com falten recursos, falten places, per abordar situacions, per acompanyar aquestes famílies que tenen infants, que tenen adolescents amb trastorns greus de conducta i que es veuen molt sovint sobrepassades. Aquí hem volgut posar aquest impuls addicional, que està en coordinació amb el Departament d'Educació, amb el Departament de Salut, i que formarà part d'un pla substancial per reforçar tot aquest àmbit. *(Pausa.)* És que hi havia més coses interessants, eh? Per això dic..., que no m'oblidi d'algunes.

Què més tenim? Tenim 10 milions addicionals per fomentar la desinstitucionalització dels infants i reforçar també tot l'àmbit de la pròpia Direcció General de Prevenció i Protecció de la Infància. Aquí el que també reforçarem és els suports per a les famílies acollidores, amb unes noves eines, nous suports, augment de prestacions, perquè totes aquelles famílies que vulguin transformar la seva vida i transformar la vida d'infants, doncs, tinguin un bon acompanyament i unes bones prestacions per fer aquesta tasca. Que aprofite també aquesta comissió per continuar reivindicant la tasca que fan les famílies d'acollida al benestar dels infants i també continuar fent aquesta crida perquè, per molt que estem impulsant moltes accions en aquest àmbit, encara falten moltes famílies acollidores per donar un benestar a tots aquests infants.

Què més tenim? En l'àmbit de polítiques de joventut també assolim una xifra rècord, amb pràcticament 60 milions d'euros per a polítiques de joventut, un increment

del vint-i-set per cent respecte a 2023; 4,9 milions d'euros addicionals per a les associacions juvenils i de lleure; 1,5 milions d'euros per facilitar l'accés al lleure educatiu; 2,5 milions d'euros per a la millora de la xarxa d'albergs del Xanascot, i 300.000 euros per a inversions en locals d'esplais i caus perquè tinguin els millors equipaments possibles.

També aquí recollim una anàlisi feta pel Departament d'Economia per a tot el pressupost de la Generalitat on es compatibilitzen la inversió per persona per diferents franges d'edat. I el que trobem és que la inversió més gran de la Generalitat es fa en infància, amb 8.022 euros per infant i any, i on també podríem afegir fins a 1.667 euros en termes de beneficis fiscals per a les famílies.

L'altre àmbit, també, on més s'inverteix és en les persones grans, de més de seixanta-cinc anys, seguit per les persones joves i pels adults.

Passem ara a discutir els avenços amb el nou model de cures. En aquest pressupost, incorporem 655 milions d'euros addicionals respecte a 2023 en l'àmbit de la promoció de l'autonomia personal, amb un increment del trenta-quatre per cent. Aquest impuls es divideix en millor quantitat i millor qualitat del servei, 1.322 milions d'euros financen, diguéssim, la xarxa pública de serveis socials en l'àmbit residencial. També tenim 446 milions d'euros en prestacions econòmiques de dependència. I, en aquest any, també posem un impuls molt important per reduir les llistes d'espera de valoracions de dependència i discapacitat, concertant més valoracions, reforçant tot l'àmbit digital, posant també més mans a fer més valoracions i agilitzar els tràmits, perquè necessitem, doncs, una reducció substancial en aquests temps d'espera.

I, finalment, una peça clau és continuar avançant cap al desplegament de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària, una agència amb un model innovador que ens permetrà adreçar, doncs, l'impuls cap a una atenció més centrada en la persona, tant en l'àmbit de discapacitat com en l'àmbit de la gent gran.

Sobre la creació de noves places, també anunciar que hem arribat, durant aquesta legislatura, a concertar 2.740 places residencials addicionals, i que, pràcticament, doncs, estaríem molt a prop de cobrir l'objectiu, la meitat de l'objectiu durant aquesta legislatura, que, com recordeu, era un objectiu de sis mil noves places. Doncs, ja en tenim 2.740. Però volem, tot i així, concertar mil places addicionals durant aquest 2026, i així ho hem inclòs en aquest pressupost.

Això també ho fem reactivant la construcció de noves residències. Vam anunciar tot un conjunt de residències, i l'acord amb Comuns, doncs, ha afegit algunes residències més.

Aquí, en aquest mapa, veiem com tenim previst, en el marc del nostre departament, la creació de quinze noves residències. Aquí, en el mapa, doncs, tenim les seves ubicacions. D'aquestes, nou ja estan en curs. Tenim tres centres per a persones amb discapacitat, un centre de dia en construcció, sis noves seues definitives de Barnahus, set albergs juvenils de la xarxa Xanascot i set centres residencials de DGPPIA en fase de reforma i millora dels equipaments. En aquest paquet hi haurà addicionalment 5 milions d'euros per a ens locals per desenvolupar i millorar equipaments socials al territori.

Ara tirem enrere, perquè encara hi havia més qüestions a emfatitzar, en concret, en l'àmbit dels suports a la llar. Som conscients que les residències són molt necessàries, però també que les persones volen estar el màxim temps a casa seva i ben atesos, i per això és fonamental augmentar el finançament del SAD, el Servei d'Atenció a Domicili, que reforcem amb 20 milions d'euros respecte a l'any anterior i que arribarem a una xifra rècord de 165 milions d'euros per a atenció i també, doncs, per millorar, diguéssim, el suport als ens locals, que és qui fan..., despleguen aquesta política pública perquè puguin atendre millor les persones.

I en el marc de l'Agència Integrada Social i Sanitària, també desenvoluparem projectes pilots per veure com podem donar suports intensius a les persones per

desenvolupar, doncs, tota aquesta xarxa de serveis que les persones necessiten per estar a casa seva ben atesos, malgrat tenir, doncs, una situació de dependència.

Vaig acabant ja. Nou model de relació amb el món local i el tercer sector. El nou conveni de col·laboració amb el món local amb el que estem treballant incorporarà una xifra rècord de 450 milions d'euros.

En aquest gràfic mostrem com el conveni, el contracte programa del món local ha augmentat, en els darrers anys, de manera substancial, i aquest 2026, amb el nou conveni, nou contracte programa, volem impulsar els ens locals per adreçar les necessitats socials del seu territori amb un impuls de 450 milions d'euros.

I també amb el suport al tercer sector. La convocatòria 2025-2026, la primera convocatòria biennal, va arribar a la xifra també rècord. Ja sé que estic dient «xifra rècord» moltes vegades, però, realment, allà on mirem, estem tenint els impulsos més grans de la història de drets socials.

La Convo, que va ser resolta, arribava a la xifra de 285 milions d'euros. D'aquesta xifra, de la part que tocava per a 2025, doncs, corresponen 130 milions d'euros, més la Convo 26, que també, doncs, està a punt de tirar endavant.

Una xifra rècord per reforçar tota aquesta xarxa de serveis, tota aquesta xarxa de col·laboració amb el tercer sector, que són socis estratègics en el desenvolupament del veritable sistema de drets socials.

I, per últim, tenim l'equiparació salarial dels treballadors i treballadores. Posem sobre la taula 150 milions d'euros per a l'increment més gran de tarifes dels darrers anys. Al gràfic, el que mostrem és l'històric de l'augment de tarifes, reduint o restant la taxa d'inflació.

El que veiem és que, a partir de 2023, s'ha començat a recuperar el poder adquisitiu de les tarifes que van perdre durant els períodes de la crisi inflacionària, però aquest 2026 aconseguirem, doncs, que les tarifes augmentin substancialment per sobre de la inflació, però, a més, ho farem desenvolupant un nou model de fixació de les tarifes, on l'impuls serà major per a totes aquelles entitats, tots aquells proveïdors que vulguin reforçar l'àmbit salarial, per aconseguir que tot aquest augment pressupostari es destini a les millores salarials. I aquells proveïdors que no tinguin aquest compromís no veuran tan millorada la seva tarifa.

Això serà fonamental per reforçar les condicions salarials de més de cent mil persones que avui treballen al sector social i que han demandat per activa i per passiva, doncs, millores salarials, perquè molts tenen salaris reduïts.

Ja vaig acabant, ja, l'última... Ho volia fer més curt, però no hi ha hagut manera. L'última transparència. Doncs bé, com a resum, avui el que presentem són 4.248 milions d'euros, el pressupost de Drets Socials més gran de la història, amb un augment pressupostari de 930 milions d'euros respecte a 2023, un vint-i-vuit per cent d'increment. És el tercer departament de la Generalitat amb més creixement en termes absoluts, i on les prioritats d'inversió –no vull dir despesa– es centren en els principals reptes socials que tenim com a país: lluita contra la pobresa, protecció a la infància, nou model de cures i en construir aquest veritable sistema social de la mà del món local, de la mà del tercer sector i de la mà i amb el reforç dels treballadors i treballadores del sector.

Com deia inicialment, és un pressupost històric en l'àmbit de drets socials. És un pressupost molt necessari. Jo també he estat transparent en seu parlamentària de com, doncs, les pròrrogues pressupostàries dificulten de manera molt substancial la gestió i el dia a dia; i, aquí, el secretari general també ho pateix i m'ho recorda molt sovint. Catalunya necessita aquests pressupostos, Catalunya necessita aquest estat del benestar. I aquest pressupost és el que aconseguirà, doncs, començar a avançar cap a aquest reforç dels serveis públics que Catalunya necessita.

I fins aquí la meua intervenció, i oberta i amb ganes d'escoltar, doncs, totes les propostes addicionals.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. Moltes gràcies, honorable consellera. Ara començarem pels grups parlamentaris; deu minuts cadascun. El Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, primer torn. Diputada Domingo.

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats. En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Junts, donem la benvinguda a la consellera Mònica Martínez Bravo, al secretari general, a tot l'equip del Departament de Drets Socials que l'acompanya en aquesta sessió sobre els pressupostos, i també donar les gràcies a les entitats que estan presents i que segueixen el debat.

Jo sí que començaré la meva intervenció posant en context, no?, aquest debat. Jo crec que, en primer lloc, ens agradaria, consellera, demanar-li humilitat, perquè tant nosaltres com vostè sabem que aquests pressupostos arriben un any i mig tard. Malgrat la propaganda, el ball de números que hem vist, la realitat és que aquest Govern porta un any i mig sense l'instrument més important per poder governar i fer polítiques socials reals.

Van renunciar a presentar els pressupostos el 2024 i van tornar a renunciar el 2025, i ja som a primera setmana de març del 2026, i ens presenten uns pressupostos al Parlament que no tenen el suport per aprovar-se.

Nosaltres, com han fet els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i altres grups, ja hem registrat una esmena a la totalitat als pressupostos, però més endavant jo explicaré que aquesta esmena també és al model de país que ens presenten.

Per tant, crec que s'han quedat sols avui, no?, sols amb els Comuns. Per tant, la primera pregunta que li fem és la següent. Si avui no tenen el suport dels seus socis, per què no van presentar els pressupostos a la tardor del 2025 o a la tardor del 2024?

Des de l'inici de la legislatura hem alertat que aquest Govern és un govern feble sense una majoria parlamentària estable, i sabem que vostès sols no poden aprovar aquests pressupostos.

Per tant, ens han presentat uns pressupostos que estan condicionats per Comuns. Creiem que és poc democràtic que sis diputats de cent trenta-cinc acabin marcant la línia estratègica de país. I, per tant, no representen la centralitat ni la classe mitjana d'aquest país. I, per tant, per culpa del populisme dels Comuns, tenim més intervencionisme, més pressió fiscal i la limitació a la col·laboració publicoprivada.

Consellera, entendrà que el nostre model de país està als antípodes del model de país que vostès han comprat. Com vam dir durant el debat monogràfic sobre l'ascensor social que es va debatre ara fa unes setmanes, nosaltres volem un país que creixi, que progressi, que generi oportunitats per a tothom, que la gent que s'esforça i treballa tingui recompensa, i també un model de país que generi benestar.

I, en aquest sentit, els pressupostos no són només diners, no? –avui ens han presentat molts números i de manera molt positiva, i entenem que aquest ha de ser el seu discurs–, sinó que també són una proposta de model de país. I, per tant, entendran que no podem donar suport a uns pressupostos condicionats pel seu soci minoritari.

La setmana passada vam demanar que el president de la Generalitat es sotmetés a una qüestió de confiança, perquè el seu lideratge ha provocat un malestar generalitzat. I jo no donaré exemples, perquè tots el sabem. Però aquests pressupostos entenem que són, en realitat, una qüestió de confiança encoberta del president.

També li demanem humilitat, perquè aquests pressupostos no són els pressupostos que Catalunya mereix. Aquests pressupostos no responen a les necessitats ni als objectius de país. I sí, sembla que els pressupostos creixen un vint per cent respecte als del 2023, però aquest és un increment nominal. Si descomptem la inflació acumulada del 8,9 per cent des del 2023, el creixement real del pressupost per al 2026 és aproximadament d'un onze per cent, i, per tant, això és molt inferior al vint per cent que vostès van dient.

Consellera, vostè també ha parlat de prosperitat compartida, però les dades contradiuen aquest eslògan buit de contingut, no? A Catalunya, malgrat el PIB, el creixement del PIB d'un 9,6 per cent des del 2023, el poder adquisitiu dels ciutadans està estancat, com vostè ha observat, des de fa molts anys, per culpa de la inflació, però també per culpa de l'alt cost de la vida.

De fet, les últimes dades, també, ben evidenciades a l'informe social del Govern, indiquen que el creixement econòmic s'està estancant sota el lideratge del president Illa, mentre que la taxa de risc de pobresa ha augmentat un 24,8 per cent després d'anys d'estabilitat, ho haig de reconèixer.

I quina és la proposta? La seva proposta, quina és? Que els ciutadans paguin més impostos, no?, en comptes de reduir l'infrafinançament crònic que pateix Catalunya. De fet, la Comissió d'Estudi sobre el Deute Històric del 2023 va calcular que el deute històric de l'Estat amb Catalunya és d'uns 375.000 milions d'euros només per a polítiques socials.

I, per tant, en aquest sentit, aquest pressupost no permet avançar substancialment per solucionar el dèficit fiscal en l'àmbit social, i que estem en un context de creixement poblacional desmesurat, i, per tant, aquest pressupost el que fa és només posar petits pedaços.

És cert que Drets Socials és un dels departaments que creix més en valors absoluts. És el tercer departament que creix. El 2023 s'hi van destinar 3.318 milions d'euros, i el 2026 s'hi destinen 4.248 milions d'euros del total del pressupost. Però, si comparem els pressupostos del 2026 amb els del 2024, 2025, que d'alguna manera reflecteixen la necessitat real, veiem que aquest augment és, de fet, una diferència molt simbòlica, no? Després de mirar el detall, veiem que el pressupost no és suficient per materialitzar les prioritats d'aquesta legislatura, com són la reforma del sistema de protecció a la infància, la desinstitucionalització del sistema d'atenció a la dependència i discapacitat, la reducció de la pobresa, la salut mental i també la garantia de l'emancipació juvenil. Tots aquests, més endavant jo hi entraré a fons i els comentaré.

Però la pregunta clau que ens hem de fer és: de què serveix augmentar en termes absoluts el pressupost si no es pot garantir una millora qualitativa de les polítiques socials? La majoria del pressupost es destina a protecció social, no?, mentre que només es destinen 70 milions per a la promoció social. I, tot i així, malgrat aquest augment, és un pressupost limitat i, a més, es troba que la inversió en polítiques socials és per sota la mitjana europea.

Jo voldré fer dos comentaris abans d'acabar la meua primera intervenció, perquè crec que és també important que, després d'un posicionament polític, entrem en els temes concrets del pressupost de Drets Socials. Però, en primer lloc, el que més ens preocupa és que aquest pressupost no reflecteix el compromís polític amb la desinstitucionalització del sistema d'atenció a la dependència i discapacitat. Sí, ens ha explicat que hi haurà inversió en la promoció de l'autonomia personal, però és que aquesta inversió va precisament només a infraestructura física, o en la seva gran majoria, no? I, més enllà de construir residències, places residencials, creiem que cal garantir l'atenció domiciliària i garantir recursos per a l'autonomia de les persones. De fet, només mirant les dades, el volum que s'inverteix en això és mínim. Per això creiem que la... Per exemple, en concret, la prestació d'atenció personal de 717.000 euros queda en paraules i prou, no? I en vida independent, la xifra de l'assistència personal és massa petita per ser una palanca de canvi, que és això, un canvi de model, no?, el que necessitem. Per tant, no es construeix un model i simplement s'atenen, doncs, els casos comptats, no?, i això no encaixa amb el relat de transformació que ens han venut.

També ens sorprèn, de fet, no?, després de mirar les dades que teníem, que ens doni aquesta dada clau, que és que el 96,5 per cent del pressupost s'inverteix en les persones. Però és que, quan es mira en detall i s'atterra, això costa molt de creure, no?, francament.

Finalment, doncs, pel que fa a la millora del sistema de valoració de la dependència, també s'ha dit que s'hi invertiran 25 milions d'euros, nosaltres proposem que hi hagi una partida més gran, juntament amb un pla per reduir la llista d'espera per a la discapacitat intel·lectual de manera progressiva. Entre els objectius del programa 315, per exemple, la promoció de l'autonomia personal, figura que s'assoliran deu mesures inicials per implementar el pacte nacional pels drets de les persones amb discapacitat. També estaria bé si ens poguéssim explicar, doncs, quines seran aquestes mesures, perquè, la veritat, costa molt entrar en el detall de moltes d'aquestes propostes.

També ens sembla molt bé que s'augmenti la dotació pressupostària per l'increment de tarifes. Per a l'equiparació salarial és un pas molt important. Nosaltres hi hem donat suport durant tota aquesta legislatura, però des de Junts creiem que cal un pla d'equiparació salarial pluriennal amb un calendari clar i definit. I, sobretot, el que sí que ens agradaria saber és: d'aquests 150 milions d'euros que es destinaran per a aquest model nou que ens ha presentat, quina part anirà a l'equiparació salarial i quina part anirà, doncs, a l'increment anual d'aquests mòduls i tarifes?

I, finalment, jo crec que és un missatge importantíssim, i és que aquests pressupostos haurien de ser molt més ambiciosos pel simple fet que aquí, dins del Parlament, estem treballant múltiples lleis en l'àmbit de drets socials que si no tenen una dotació pressupostària específica no es podran desplegar. I estem parlant de la llei del sensellarisme, estem parlant de la llei del tercer sector. I ja continuaré a la següent intervenció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, diputada Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, bon dia, consellera. Voldria també donar les gràcies, en nom del meu grup parlamentari, a la consellera i també al secretari general Raúl Moreno, i a tot l'equip que avui els acompanya en la presentació d'aquests pressupostos. I també, evidentment, donar la benvinguda als diferents representants del sector social que avui ens acompanyen en aquesta comissió.

Des d'Esquerra Republicana de Catalunya volem començar deixant molt clar una idea que estic convençuda que tots els grups que som aquí avui compartim, i és que els pressupostos són una eina imprescindible per poder enfortir l'àmbit social del nostre país, i encara més en un context com l'actual, marcat, evidentment, per la pobresa infantil, que, com bé saben, és una hipoteca del futur; pel sensellarisme, que no deixa de ser un fracàs col·lectiu; per la discapacitat, que exigeix drets i no caritat; la gent gran, que mereix la dignitat després d'haver sostingut el país; les prestacions, que han de ser drets efectius i no laberints administratius. I, evidentment, amb una idea molt clara: que si volem combatre la pobresa hem de deixar de precaritzar qui realment la combat.

Des d'Esquerra Republicana hem evidenciat que el PSC no ha fet els deures i ha estat incapaç de fer moure el PSOE a l'hora de complir els acords, i això ens aboca a no negociar els pressupostos. En un altre moment estaríem parlant de les partides concretes que avui ha exposat la consellera, i segurament estaríem parlant de dades, de xifres i de més recursos. Però no estem aquí, avui no estem en aquest punt. Creiem que els pressupostos són importants, i molt –són importants, i molt–, però la recaptació de l'IRPF, que ja estava acordada, també ho és. Sabíem que podia passar el que està passant, però continuarem pressionant i farem servir tota la nostra força per aconseguir-ho. Sempre hem dit que, si aquestes condicions no es donaven, no parlaríem de pressupostos, i ara aquestes condicions no es donen.

Esquerra Republicana està compromesa amb la societat catalana i vol que els recursos arribin on han d'arribar. Per això, no tanquem la porta a la negociació i mantenim la mà estesa. Continuem, consellera, amb la mà estesa. Estem convençuts que, sense la recaptació efectiva de l'IRPF, el Departament de Drets Socials continua operant amb un marge limitat, mentre augmenten les situacions de vulnerabilitat: la pobresa laboral, les dificultats de moltes llars amb fills, entre molts altres àmbits que ens preocupen. Però negociar no pot voler dir acceptar l'incompliment i normalitzar la manca de recursos estructurals per poder garantir drets, i, en aquest cas en concret, drets socials.

El Govern hauria de deixar de gesticular; ha de pressionar i complir amb Catalunya. I complir amb Catalunya, al nostre entendre, és el més important. I aquí no hi estem –no hi estem. Complir amb Catalunya vol dir, evidentment, complir amb allò que es va acordar. Complir amb Catalunya vol dir també complir amb les persones que depenen de serveis socials: amb les famílies que, tot i treballar, no arriben a final de mes, amb la infància, amb la gent gran que ja no pot esperar més. La ciutadania reclama poder confiar en el seu Govern, i la confiança només es construeix complint els acords, no tirant pilotes endavant.

Esquerra és previsible i coherent –nosaltres considerem que som coherents, evidentment, com ho hem demostrat–, i per això no negociarem els pressupostos sense que es compleixi allò que s'ha pactat; és a dir, garanties prèvies sobre la recaptació de l'IRPF. Si ens diu que és temps d'acords, consellera, cal recordar que els acords només tenen sentit si es compleixen. Des del Govern ens han recomanat assumir el principi de realitat respecte a la recaptació de l'IRPF a Catalunya tot recordant que no es pot tenir d'un dia per a l'altre. Però si algú ha assumit aquest principi de realitat amb els acords ambiciosos, però possibles, ha estat Esquerra Republicana. L'acord d'inversió no és el model de finançament d'Esquerra Republicana, sinó el mínim perquè Catalunya obtingui els recursos que necessita dintre de l'Estat espanyol.

Els pressupostos són importants, sí –ho tornem a dir–, però a Catalunya estan limitats per una manca crònica de recursos derivada d'un dèficit fiscal estructural i de la manca de sobirania, i sense més recursos i més sobirania no es poden afrontar, evidentment, amb garanties les grans crisis socials, econòmiques, com també vostè ens ha comentat.

Aquesta manca de recursos té conseqüències socials directes. A Catalunya, el 16,7 per cent de les persones ocupades està en risc de pobresa o exclusió social. Més d'un deu per cent de les persones treballadores perceben 10.988 euros anuals, és a dir, hi ha milers de persones i famílies que treballen i continuen sent pobres. Aquesta realitat impacta especialment en llars amb infants i, en concret, en la infància, cronificant les desigualtats des de l'origen i limitant la mobilitat social. Sense una recaptació efectiva de l'IRPF i més capacitat fiscal pròpia, el Departament de Drets Socials només pot gestionar l'emergència, però no pot revertir, evidentment, la pobresa estructural.

El sentit d'aquesta legislatura ha de ser avenços reals i tangibles en la sobirania i la reforma del finançament, amb la recaptació dels impostos, començant per l'IRPF, i que és una qüestió de sobirania política amb ambició nacional i justícia social.

Ho hem dit, consellera, i ho tornem a reiterar: Esquerra Republicana no s'aixecarà de la taula i negociarà per poder garantir que els recursos arribin a la ciutadania de Catalunya. Volem els pressupostos, però per tenir-los cal complir amb el que es va signar. La responsabilitat del compliment és del Govern i del PSOE, no d'Esquerra Republicana. Qui ha de pressionar i fer moure les coses, evidentment, és el PSC. El PSC ha de triar entre tenir pressupostos per a Catalunya i fer que el país avanci o sotmetre's als interessos electorals del PSOE. Esquerra Republicana sempre hi és defensant Catalunya, amb la mà estesa, però amb fermesa, que defensar els interessos de Catalunya és defensar els drets de tota la ciutadania.

I, com hem dit, consellera, per acabar, només voldríem recordar –que ningú s'enganyi– que Esquerra Republicana volem els pressupostos i volem uns pressupostos de qualitat i com es mereix Drets Socials, però, evidentment, també volem que es puguin complir els acords. I creiem que no n'hi ha prou amb promeses, que no n'hi ha prou amb gesticulació i que el que cal és, evidentment, confiança, i la confiança no es construeix així, la confiança es construeix complint la paraula.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular, diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, presidenta. Molt honorable consellera de Drets Socials i Inclusió, Mònica Martínez Bravo, secretari general, equip tècnic, ACRA, tercer sector, públic assistent, diputats, diputades...

Avui, consellera, ens ha donat a conèixer el pressupost del departament. Deixi'm que, d'entrada, li faci saber que, des del Partit Popular, fem esmena a la totalitat. Defensem un pressupost alternatiu que respongui a aquell model basat en posar fi a l'asfíxia fiscal, juntament amb un millor finançament autonòmic adequat i al nivell del cost de prestació dels serveis públics, amb l'eliminació de despeses innecessàries i una bona gestió dels recursos públics. Un model que respongui, centrat en els serveis públics essencials: salut i educació, en aquest cas, també l'atenció social, gent gran, dependència, discapacitat, família, joventut.

Tenim que l'any 2026, respecte al 2023, es preveu augmentar un trenta per cent els ingressos tributaris. El Govern presenta un projecte de llei de pressupostos per a l'any 2026 que inclou un pressupost per al Departament de Drets Socials de 4.248 milions d'euros. De tota manera, els diem que l'augment real d'aquest pressupost per a aquest departament, sense el fons europeu, és de 726 milions d'euros –primera dada. La mala gestió de les finances públiques d'aquest Govern és també causa del poc increment del pressupost del departament per al 2026. Les xifres no donen lloc a cap interpretació. El propi Govern ens reconeix que el 2026 la Generalitat pagarà 834 milions d'euros més en interessos que el 2023. Per tant, aquest Govern, suposadament compromès en polítiques socials, incrementarà el 2026 el mateix en despesa que en interessos en polítiques socials.

En el projecte de pressupost està previst un nou endeutament, també del sector públic de la Generalitat, per un import de 1.408 milions d'euros. I val a dir, també, que les dades són bastant menys espectaculars quan les comparem amb el pressupost operatiu que la Generalitat ja ha estat emprant durant l'any 2025. De fet, segons els documents oficials de la pròpia Generalitat, el Govern ha actuat durant el 2025 amb un pressupost de 4.257,5 milions d'euros. És a dir que el nou pressupost, per tant, no aporta cap augment, és un pressupost continuista, pla.

Detectem una mala gestió dels recursos públics, excessives despeses financeres, més endeutament. Un govern socialista que dona continuïtat a l'entramat d'aquelles subvencions sense control, opacitat, desviar l'atenció després ja de l'escàndol succeït a la DGAIA, ara DGPIIA. En conseqüència, vostè afirma l'increment del pressupost de Drets Socials, però les dades són les que són.

El segon departament que incrementa més és el Departament d'Unió Europea i Acció Exterior, amb un 53,4 per cent. Es gastaran 96 milions d'euros en programes de relacions exteriors i cooperació al desenvolupament, 12 milions d'euros en suport a les famílies. I en aquest darrer punt ens aturem. És altament sorprenent la manca d'inversió en polítiques familiars. En concret, anomeno el programa 313. És la partida que menys creix en volum absolut i també relatiu, un 1,6 per cent. Per tant, es queda estancat en 12 milions d'euros. I també, relacionat amb això, el nombre de famílies que reben ajut contra la pobresa energètica es manté igual que

al 2025 i inferior al 2024. A més a més, la manca de credibilitat en l'execució de les inversions: les inversions de la Generalitat tenen un pes ínfim en el pressupost, només el 7,5 previst l'any 2026. I, per altra banda, cada any només s'executa menys del cinquanta per cent de les inversions del pressupost definitiu.

El Departament de Drets Socials, una de les apostes fortes del Govern per a aquests pressupostos, en la seva nota de premsa ens diu: «Els departaments de Salut, Educació i Formació Professional i Drets Socials i Inclusió registren els majors increments en valors absoluts.» Cal dir, però, que Drets Socials continua sent la ventafocs d'aquestes grans conselleries, en comparativa. Salut: més de 2.428 milions d'euros. Educació: més de 1.642 milions d'euros. Per tant, és un pressupost que no està a l'alçada, malgrat tractar-se d'un macrodepartament que dona resposta a molts àmbits, que inclou família, gent gran, prestacions, discapacitat, dependència, infància, joventut, etcètera. En termes absoluts, l'increment de la despesa és molt menor en comparativa amb Educació i Salut.

Un dels focus més importants, el gran repte de Catalunya, combatre la pobresa infantil. Existeix tota una estratègia de lluita contra la pobresa infantil 2025-2030, presentada el passat juliol de 2025. Save the Children publica que estava dotada amb 600 milions d'euros. La infància, de llarg, és el col·lectiu que pateix més exclusió social. Representa la taxa més elevada. Quasi 500.000 catalans viuen en risc d'exclusió social i la taxa de pobresa –vostè bé ho ha dit– infantil escala el trenta-sis per cent. Ens podria explicar com està dotada pressupostàriament aquesta estratègia, però en cadascun dels cinc àmbits i eixos d'actuació?

I, pel que fa a un dels altres grans reptes, equiparar salaris en el sector social. El Govern ha reconegut que els pressupostos haurien de servir per afrontar aquesta equiparació salarial del sector social, i destina 150 milions en aquest àmbit. La Taula del Tercer Sector diu que això quedaria molt lluny. I, de fet, hi ha un estudi intern de la conselleria que xifra aquest repte amb una inversió necessària de 563,2 milions d'euros. Per tant, si també ens podria il·lustrar en això, perquè ens estan traslladant que quedaria molt lluny aquesta equiparació salarial, i, en tot cas, parlaríem de molts anys ençà i endavant.

I, a tot això, resulta sorprenent i paradoxal, i tampoc ho volem obviar des del Partit Popular, el fet de l'excessiva estructura i malbaratament. El Departament de Drets Socials i Inclusió no n'està exclòs. Per al 2026 han augmentat en dos alts càrrecs respecte al 2023. Suposa un augment de la despesa d'un dotze per cent, i, els darrers pressupostos, donen lloc a la Generalitat a setanta-un nous càrrecs. Per tant, Drets Socials incorpora dues noves direccions generals.

I del pressupost que abans gestionava la DGAIA, que passa a ser gestionat directament també per la Direcció General d'Acreditació i Provisió, ens sembla molt insuficient la partida que destinen a les polítiques de joventut, en un quinze per cent. Per què? Doncs, cau el nombre de beques d'infants i joves que es beneficien de les activitats de lleure. Això ho diu a la memòria de programes de la Direcció General de Joventut. Passem de 10.500 el 2023 a 10.300 el 2025 i 9.000 per al 2026. Ens sembla de burla que, davant la impossibilitat per part de joves de comprar un habitatge, de llogar, d'emprendre un negoci, la gran oferta del Govern sigui la de vint-i-cinc euros per a preservatius.

I algunes dades sorprenents, també, en el detall de programes que ha presentat la Generalitat en la documentació adjunta als pressupostos. Mirem el programa de suport a l'autonomia personal, ens diu que el nombre d'hores d'atenció precoç passa del pressupost del 2025, que era de 2.043 milions d'euros, al 2026 en 1.715 milions d'euros. Podria dir-nos el perquè d'això?

El mateix amb els equips de professionals que componen els centres d'atenció a la discapacitat. De 221 milions d'euros el 2023 a 96 el 2026, quan tenim llistes d'espera –la mitjana de Catalunya, disset mesos, en algunes comarques superàvem els dos anys–, i tenim una moció presentada pel Partit Popular, i també aprovada en moció

i en seu parlamentària, que demanàvem la creació de nous CADs, demanàvem increment de personal i també el desplaçament a determinats territoris i d'àmbit rural.

També li avanço que farem esmenes a l'articulat. Valorem un augment dels professionals, també, de referència per al desenvolupament del pla individual d'atenció, PIA. Parlaven d'una tendència clara a l'envelliment, però aquí tampoc hi veiem una partida pressupostària forta.

Valorem positivament? Sí, la duplicació prevista per a places concertades per a atenció a la dependència de la gent gran, però què me'n diu de l'assistència personal i d'altres recursos alternatius i d'àmbit més comunitari i d'arrelament? I el mateix, pregunta a l'entorn del sector de les pluridiscapacitats: se'ns trasllada que com a mínim caldria un augment de 10 milions d'euros. Tampoc ho detectem.

No vull passar per alt el fet que els pressupostos contemplen la pròrroga de la cartera de serveis un any més. És recurrent, tant en comissions com en seu parlamentària, la necessària actualització d'aquesta cartera obsoleta des de fa dècades. Quan tenen previst actualitzar-la?

Veiem, per tant, que, sota un augment aparentment espectacular del Departament de Drets Socials i Inclusió, se'ns vol fer passar bou per bèstia grossa. Les xifres de millora en aquests nous pressupostos són bastant modestes, insuficients, i no ens agrada, senyora consellera, el pressupost.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX, diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidenta. Gracias por la comparecencia, señora consejera, señor Moreno.

Bien, señora consejera, hable del presupuesto consolidado; no divague, que todos los datos que nos ha dado son sin consolidar y esto ya sabemos que es el timo de la estampita.

¿Para quién gobierna el Partido Socialista, señora consejera? ¿Para quién trabaja usted? Está claro que para los catalanes, no. Está claro que para los más de 480.000 niños que viven en riesgo de pobreza y exclusión social, no. Y para los 178.000 niños que ya viven en privación material severa y social severa, sin poder cubrir las necesidades básicas, tampoco. Ochocientos veintinueve millones de euros dedicó su departamento hace tres años para el programa 317, inclusión social y lucha contra la pobreza, y 865 millones dedica hoy; un incremento del 5,38 por ciento en tres años, no es ni el incremento del IPC, lo que significa que usted no invierte en estos niños ni un céntimo más.

Y esto explica por qué, desde que usted está mandando en el Departamento de Derechos Sociales, la pobreza infantil no ha dejado de crecer hasta llegar a máximos históricos, un treinta y seis por ciento, a día de hoy. Esta estrategia de la que ha hablado, que comenzó hace un año, está claro que es una estrategia fallida.

Pero es que tampoco gobierna usted para las familias catalanas, y debería saber que invertir en familias es invertir en lucha contra la pobreza: 12.957.000 euros hace tres años, 13.555.000 euros hoy, un incremento del 4,65 por ciento en una Cataluña donde en tres años la cesta de la compra de los productos básicos ha subido más de un ochenta por ciento, como por ejemplo el aceite de oliva, o han subido el cincuenta por ciento los lácteos o los huevos.

La factura de la luz se ha encarecido un treinta por ciento y los alquileres han experimentado una subida histórica del cuarenta por ciento solamente en los últimos tres años. Y esto explica por qué, desde que usted es consejera, que no invierte en familias, señora consejera socialista, 1 millón y medio de catalanes viven ya en situación de pobreza severa; por qué casi la mitad de las familias catalanas tienen dificultad para llegar a final de mes; por qué uno de cada tres catalanes no puede

permitirse un gasto imprevisto como ir al dentista o pagar la factura del taller de coche, y por qué la pobreza en general en Cataluña ha crecido ocho puntos porcentuales hasta llegar al 24,8.

Y no, no meta en esta inversión de familia las políticas de juventud fallida, ni meta el más de medio millón de euros que tira usted a la basura en el Consejo Nacional de Juventud, un chiringuito sectario, discriminatorio y donde crecen los cachorros de la izquierda separatista con el caldo de cultivo del odio a los que piensan diferente a ellos. Afortunadamente, la mayor parte de la juventud catalana no se deja comprar y ya les ha dado la espalda a todos ustedes.

Y, por supuesto, para las personas dependientes, para esos tampoco gobierna usted, porque todo el programa 315, de promoción de la autonomía personal ha crecido solamente un quince por ciento; no un treinta y cinco por ciento, no: un quince por ciento consolidado. Pero dentro de la partida dedicada a las personas con discapacidad, ¿sabe qué es lo que más ha crecido? No las prestaciones, no las ayudas, no el personal para gestionar los recursos: lo que más ha crecido es el gabinete y la secretaría general. Un gabinete en el que han metido ustedes ciento sesenta personas más en tres años, aumentando el presupuesto en casi 22 millones de euros consolidados. Es decir que sus gastos de gabinete y secretaría general han crecido más de un veinticinco por ciento en tres años.

Pero, ¿qué piensan ustedes que es el Departamento de Derechos Sociales, InfoJobs? ¿Una agencia de colocación? Claro, esto también explica por qué, desde que usted está, la lista de espera ha aumentado un diecisiete por ciento solamente en el último año; explica por qué han muerto en Cataluña más de dieciséis mil personas dependientes esperando una ayuda, y explica por qué casi la mitad de los grandes dependientes, el cuarenta y seis por ciento, según un informe de la Fundación de Estudios de Economía Aplicada, mueren antes del año sin que la Generalitat les pague un céntimo. Es lo que les pasa a los enfermos de ELA, ¿sabe, señora consejera?, cuya partida específica no aparece en sus presupuestos; será porque no existe.

¿Para quién gobiernan los socialistas, entonces? Pues, los socialistas gobiernan para la inmigración ilegal y la que legalizan masivamente mediante decretos ley o mediante padrones fraudulentos o mediante la agrupación familiar. Para la inmigración, no estima usted en gastos, y les dan lo que les quitan a los 480.000 niños catalanes, los 12.000 ancianos que esperan una residencia y a las casi 82.000 personas que llevan más de un año en una lista de espera de dependencia sin recibir una ayuda. Más de 4.500 euros al mes en manutención destinados a los más de 4.800 MENAs que ustedes han traído a Catalunya, casi 22 millones de euros al mes, es decir, 259 millones de euros al año, con los que podríamos pagar becas comedor a más de cien mil niños durante todo un año. A esto hay que sumar la paguita de 778 euros mensuales que ustedes regalan a los exMENAs, más la ayuda para la vivienda. Teniendo en cuenta que en el 2024 había 5.396 exMENAs y que cada año van aumentando, pues, bueno, que los catalanes hagan las cuentas, porque en su presupuesto no se atreve ni a especificarlo. Un dinero con el que podríamos pagar el alquiler a más de mil doscientas familias catalanas durante todo un año.

Lo que sí especifica –porque le obliga la ley, no por otra cosa– es lo que gasta en intermediarios. Es decir, en los que gestionan estas paguitas. Programa 314, y parte del 310. A Atención a la Inmigración y a la Dirección General de Inmigración. En intermediarios, es decir, en Resilis, en Mercè Fontanilles, etcétera. El Departamento de Derechos Sociales gasta más de 17 millones de euros. Intermediarios que cobran una pasta gansa por cada uno de los exMENAs que gestionan y que están siendo investigados por fiscalía porque cobran también por plazas fantasma; es decir, por exMENAs que ya ni siquiera residen en Cataluña. Diecisiete millones de euros que están en los presupuestos, pero que, según la consejera socialista Martínez Bravo, no existen, porque ella misma dijo en el Pleno que los intermediarios no cobraban por gestionar las prestaciones.

Y, por favor, no nos vuelva a poner el ejemplo del bueno de Ahmed, que llegó en patera, estudió, trabajó y ahora está perfectamente integrado, contribuyendo en la sociedad y hablando un catalán perfecto, porque por cada Ahmed que usted nombre, yo puedo nombrar –le puedo nombrar a usted– doscientos que están en centros penitenciarios y otros doscientos que siguen delinquiendo en nuestros barrios y a los que aún no han cogido.

En fin, que no nos presentan unos presupuestos acordes con lo que necesita la Generalitat. Nos presentan unos presupuestos como los de siempre, que dejan tirados en la cuneta a los catalanes, a los que les niegan reiteradamente una ayuda cuando la necesitan. Si no me cree, oiga, bájese del puente aéreo y hable con los vecinos de cualquier barrio de Cataluña y verá lo que le cuentan.

Unos presupuestos centrados en lo que les interesa a los socialistas: costear los gastos a la inmigración ilegal y fomentar el efecto llamada para luego regularizarlos a todos, que es la única manera que tienen los socialistas de evitar que Sánchez acabe en el banquillo de los acusados, haciendo compañía a su mujer y a su hermano, y de evitar que acaben también muchos de sus colaboradores más íntimos sobre los que lleva años...

La presidenta

Diputada, diputada, és sessió de pressupostos, si us plau.

María Elisa García Fuster

...planeando la sombra de la corrupción, ya sea con mordidas, por tráfico de influencias o de mascarillas.

La presidenta

Bé, li recordo les normes que tenim.

Passem al Grup Parlamentari de Comuns, la diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Bon dia. Jo tornaré a aterrar a la realitat, eh? Gràcies a la consellera i a tot l'equip del departament per la seva compareixença; també a les representants de les entitats del sector que avui ens acompanyen.

Comuns vam orientar els pressupostos de 2026 com una nova oportunitat per afrontar els reptes de país. I en aquests temps que vivim de desigualtats creixents i uns pocs estan destruint els consensos globals que coneixíem, amb malestar per increment del cost de la vida i en un temps de crisi climàtica, Catalunya necessita ambició, una gran ambició social que posi el bé comú per sobre dels interessos particulars i del tacticisme polític entorn, fonamentalment, de tres eixos.

En primer lloc, la lluita contra la desigualtat, perquè no pot ser que un de cada tres nens i nenes de Catalunya pateixi risc de pobresa, que l'any passat fóssim la comunitat autònoma amb més famílies desnonades per impagament, que prop del cinquanta per cent de la població tingui serioses dificultats per arribar a final de mes, o el deu per cent de les treballadores estigui en situació de pobresa laboral, amb un increment de la cistella de la compra d'un quinze per cent només en un any, i el preu de l'habitatge –principal causa de desigualtats– que té un pes ja del seixanta-quatre per cent del salari brut de molts catalans i catalanes.

Tenim, doncs, un problema de desigualtat estructural, perquè el creixement dels beneficis de les empreses no es redistribueix com caldria ni cap als salaris ni cap als serveis públics a través de la fiscalitat. El creixement econòmic no arriba a les butxaques de la gent, se'l queden els de sempre, que no són precisament els migrants.

I tenim un problema de desigualtat, perquè els serveis públics, que haurien de ser la gran prioritat, no redueixen prou les desigualtats, sinó que a vegades les cronifiquen. I un problema de desigualtat vinculat també a una crisi climàtica, i, per tant, Catalunya no pot quedar enrere de la revolució renovable.

I encara un tercer problema, la desafecció cap a la política, provocada en bona part per la desconexió entre la política institucional, la vida quotidiana de la gent i les seves necessitats i interessos. En definitiva, és moment de triar entre els interessos particulars dels més poderosos o el bé comú per a la majoria, i Comuns hem optat –sempre optem– per la majoria.

L'objectiu que Comuns ens hem marcat per a aquests pressupostos és fer més fàcil la vida a les famílies treballadores. La nostra gran ambició és la Catalunya justa, amb polítiques que millorin les condicions de vida per a la gent que viu del seu treball, i una Catalunya justa, perquè tothom que viu i que viurà a Catalunya tingui dret a una feina digna, un habitatge assequible i uns serveis públics de qualitat per fer possible la igualtat d'oportunitats.

Ens ho han sentit dir molts cops, però no és una simple cantarella, no per a Comuns. Per això hem apostat per un acord pressupostari, perquè els temps requereixen certes per contrarestar la inestabilitat i les angoixes del dia a dia, i aquests pressupostos, que no són els que fariem Comuns, sí que tenen el nostre segell perquè contenen línies d'acció política que vencen sobre els principals reptes de Catalunya i de la pròpia democràcia i tenen, doncs, potencial transformador.

Entrant en alguns dels continguts que formen part d'aquest acord pressupostari, abordat des d'una perspectiva transversal de benestar de la població, voldria començar per un dret que constitueix la base de la resta de drets, com és el dret a l'habitatge. I és cert que els Comuns estem canviant l'orientació de les polítiques d'habitatge amb més control i intervenció del mercat, però és que la gravetat de l'emergència habitacional requereix ser ambiciós, anar ràpid i anar al fons del problema.

Per això, l'acord inclou qüestions com 1.200 milions anuals per a polítiques d'habitatge executades pel Departament de Territori i Transició Ecològica i Habitatge, amb partides destinades a compra, ajuts al lloguer i també a rehabilitació. I des d'aquesta perspectiva, també és important la partida que destinarà l'Institut Català de Finances per a habitatge i també per a rehabilitació, o l'augment de la cobertura dels ajuts al lloguer, amb 106 milions, fins a arribar als 303 milions, i, per tant, al vint-i-cinc per cent de les famílies llogateres en dos anys, que implica una ampliació de cobertura de prop de cinquanta mil famílies. I també l'increment del límit màxim d'ingressos per accedir a aquests ajuts, passant de 2,9 a 4,1 vegades l'IRSC, o la prohibició de compres especulatives, perquè la compra d'habitatge ha de ser per viure o per llogar a preu d'índex.

O en matèria d'educació, amb la incorporació d'educadors i educadores socials als centres de secundària catalogats de màxima complexitat, amb un increment important de la seva plantilla per reforçar l'acompanyament socioeducatiu amb un important component de prevenció. O en matèria d'infància, amb l'ampliació de la cobertura de les beques menjador, que implica cent mil noves beques menjador per augmentar la cobertura del divuit al trenta per cent dels alumnes catalans. I això implica que ens comencem a acostar a una línia que prioritza la universalització dels drets per garantir aquesta alimentació adequada per a tot l'alumnat.

I si ens referim a qüestions que depenen directament del Departament de Drets Socials, una de les nostres prioritats pressupostàries en una qüestió tan important com el sensellarisme, que suposa estar mancat de qualsevol oportunitat, ha estat passar de l'estratègia que hi havia actualment a la implementació d'un pla de xoc de resposta al sensellarisme, també barraquisme, amb una dotació mínima de 30 milions, en col·laboració amb ajuntaments i amb entitats especialitzades, i amb un finançament per al desplegament d'equips de carrer, d'educadors i educadores socials, però també l'impuls de recursos temporals i d'urgència arreu del territori per garantir l'allotjament i la cobertura de les necessitats elementals. Això implica, a part de l'allotjament, menjadors, consigna, dutxes, rober, i finançar recursos especialitzats mitjançant l'increment d'habitatges d'inclusió social a través de la cartera de serveis socials amb acompanyament social i comunitari.

O l'aprovació, el primer trimestre de 2026, de la nova estratègia catalana del poble gitano, alineada amb l'estratègia europea, dotant-la amb 1 milió d'euros addicionals i augmentant l'equip destinat actualment a la Unitat del Poble Gitano. O l'augment en 7 milions d'euros del pressupost destinat a Migracions i Refugi, que ha de fer possible aprovar i implementar un programa català d'acollida per a persones migrants, també per a persones refugiades, el 2026.

Aquestes són només algunes de les qüestions més rellevants. I aquestes polítiques suposen un increment del pressupost, com ho suposa l'increment del pressupost del departament en les xifres que situava la consellera.

Malgrat aquest augment, encara queda molt camí per recórrer, si tenim en compte que el pressupost del departament equival només al 10,50 per cent del total, mentre el pressupost de Salut de més de..., anava a dir més de 13.000; frega els 14.000 milions, un 34,30 per cent, i el d'Educació més de 8.000 milions, un 20,70 per cent.

Malgrat la prevenció, fruit de la inversió en drets socials, es traduiria, de ben segur, en un important estalvi en altres partides del pressupost, sense obviar que aquesta bretxa pressupostària es veu eixamplada per una insuficient execució que l'1 d'octubre de 2025 era d'un escàs vuitanta-sis per cent, amb només un 21,16 per cent de disposicions sobre el total del pressupost. Cal millorar en aquesta qüestió.

Dèiem al principi que la gran ambició de Comuns és una vida bona per a tothom, en igualtat i en llibertat. La nostra gran ambició és reduir les desigualtats, redistribuir de forma justa la riquesa, però també el temps de treball i les cures. I aquest és el millor cordó democràtic contra l'extrema dreta: polítiques socials i econòmiques efectives que millorin la vida de la gent sense haver d'esperar a demà, avui mateix, enfront del programa de l'odi, l'enfrontament i la divisió.

Creiem que en aquests moments, també per responsabilitat antifeixista, és necessari que Catalunya tingui pressupostos. Nosaltres hem fet la nostra part de la feina, aspirem i desitgem, doncs, que es pugui eixamplar aquest acord i, per tant, instem el grup socialista i el grup republicà a arribar o avançar cap a aquest acord, perquè quan es treballa de forma positiva i constructiva amb un objectiu comú, la defensa dels drets de la ciutadania i les condicions de vida de les capes mitjanes i populars de Catalunya, si s'està disposat a sortir de la zona de confort superant les diferències, és possible l'entesa per construir des de la pluralitat ideològica, des de la diversitat de veus, sense que això impliqui la renúncia a les pròpies posicions i propostes, en les que seguirem treballant amb determinació tant en la nostra tasca parlamentària com extraparlamentària.

Un acord absolutament democràtic, li recordo a la representant del grup de Junts –a qui últimament veig massa capficats amb Comuns– que les diputades de Comuns també hem estat elegides pel poble de Catalunya. I en qualsevol cas, el nostre acord no ens sembla menys democràtic que el fet que set diputats dels 350 del Congreso, de la mà de VOX i del PP, deixin tots els habitants de l'Estat espanyol sense escut social, i no crec que això denoti cap preocupació per les classes mitjanes catalanes ni els situï precisament a la centralitat política, que són precisament vostès els que fa molt de temps que van deixar d'ocupar. Perquè una mesura com la prohibició de la compra especulativa compta amb un grau d'aprovació superior al seixanta-dos per cent de la població catalana, no només a l'àrea metropolitana, sinó arreu del territori, tot i que, clar, al lobby dels voltors del senyor Sánchez Llibre l'únic que li importa són els seus guanys i si per això li han d'esgarriar la vida a les catalanes, tant hi fa. El país són les persones i cap país es pot construir sobre el patiment de les persones, i aquesta és la centralitat política, i aquí ens podran trobar a Comuns.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP, amb la Pilar Castillejo, Diputada...

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; moltes gràcies, presidenta. Gràcies, consellera, i als càrrecs que heu vingut i veig que també tenim del sector social aquí representants, doncs esperem que seguiu amb atenció aquest debat.

Consellera, ha començat vostè amb la radiografia que ens deixava l'informe social de Catalunya 2025. Realment és un informe demolidor, no?, que ens deixa una realitat molt crua, però que crec que ha estat molt oportú que el presentessin just abans de presentar també aquests pressupostos, perquè realment és al que ens hem d'enfrontar, és la realitat a la que aquests pressupostos han de fer front.

Jo també volia destacar alguns elements que per nosaltres són molt importants. Una desigualtat que s'ha convertit en estructural, que comença..., que és molt difícil, cada vegada més, de combatre, perquè cada vegada sembla que estigui més enquistada, dèiem, aquesta pobresa, que és l'herència que va quedant. La pobresa laboral, no? Hi ha una recuperació macroeconòmica del país, però continuem tenint persones que, tot i treballar, continuen en la pobresa. El cost de l'habitatge com un factor central d'empobriment; les famílies amb fills, especialment les famílies monomarentals, sobreexposades al risc de pobresa; les dones assumint el gruix de les cures en aquest país; com les persones amb discapacitat continuen topant amb barreres materials i administratives, i realment com uns serveis socials bàsics que, davant d'aquesta realitat, treballen permanentment en situació d'emergència.

També ens ha explicat al principi aquesta projecció d'envelliment, l'evolució de les sollicituds de dependència, aquest increment d'usuaris que ens trobarem, i també l'increment del cost de la vida. Però també crec que si fem aquesta anàlisi des del 2023 fins ara mateix, tenint en compte l'increment del pressupost, però també com ha envellit la població, com han incrementat els usuaris i com ha incrementat el cost de la vida des del 23 fins ara, aquest increment del pressupost que ens presenten en realitat no és un increment tan elevat, sinó que podria estar bastant aproximat a les necessitats actuals, no?, i podríem trobar-nos amb un pressupost que aproximadament ens donés el mateix que tenim ara per persona per mantenir aquest nivell, no? Crec que..., o sigui, no estem parlant tampoc de que retallem, però creiem que no és una expansió estructural molt forta amb aquest escenari on la demanda continua creixent. Per tant, crec que ens trobem amb uns recursos per persona que bàsicament són els mateixos que ja teníem.

Però, amb aquest punt de partida real, que tampoc no tenim molts més recursos i que la situació del país està bastant feta caldo, crec que l'important no és només quin és el creixement que té el departament, quin és el percentatge de creixement, sinó quin és el model que consolida aquest pressupost, si reforça l'estructura pública i, per tant, redueix desigualtats de manera estructural i si garanteix drets amb terminis clars, no?, realment a què apunta aquest pressupost.

Per nosaltres també hi ha un element que és estructural, que travessa tot el sistema, que queda potser fora del debat pressupostari, perquè no el quantifiquem, però per nosaltres aquesta mercantilització progressiva dels serveis socials també és un element que afecta directament els serveis que podem prestar. Els serveis essencials, com l'atenció a la dependència, les residències, la protecció a la infància, el suport domiciliari; tot funciona sota lògiques de mercat actualment, i això fa que es deixin de prioritzar drets i es prioritza la rendibilitat. Això està passant en molts sectors que són essencials en el món de les cures. I per nosaltres aquí hi ha un veritable debat de model que travessa tots aquests pressupostos, no? Perquè o construïm un sistema públic de drets socials..., i, si no fem això, el que fem és aprofundir en la seva mercantilització.

Volia marcar cinc criteris clars que per nosaltres són els que prioritzem a l'hora de debatre aquests pressupostos, que són els que prioritzaríem, per nosaltres han de ser els elements, els criteris primordials per bastir això.

En primer lloc, els drets subjectius han de ser efectius, no? Si un dret existeix de manera real a la cartera de serveis, hauria d'estar garantit sempre, en temps i forma, i no pot dependre de la persistència de la persona que el sol·licita o de la capacitat de la persona que el sol·licita. Realment hauria de ser un dret subjectiu i efectiu.

Segon, nosaltres prioritzem la gestió pública directa. Creiem que un servei estructural no pot continuar depenent majoritàriament d'externalitzacions, que a la força introdueixen lògiques de mercat, en serveis que haurien de respondre únicament a l'interès general.

En tercer lloc, per nosaltres la prioritat hauria de passar per reforçar les plantilles i l'estabilitat laboral. Sense professionals estables, formats, en condicions dignes laborals, no pot haver-hi qualitat en el servei ni continuïtat.

En quart lloc, nosaltres també pensem que és molt important la discriminació positiva del territori: on hi ha més vulnerabilitat, també ha d'haver-hi més recursos, i creiem que això ha d'aparèixer reflectit als pressupostos.

I per últim, en cinquè lloc, volíem destacar un control públic fort. Creiem que és molt important la inspecció, reforçar la inspecció, els serveis que inspeccionen, el control de la despesa, la transparència. Perquè, si no, al final, molts d'aquests drets queden en paper mullat i veiem que no hi ha manera de visualitzar clarament ni de controlar que el diner públic vagi a ser efectiu per als serveis públics.

Volia entrar també en alguna de les matèries que vostè ha destacat a la seva exposició. Ens ha parlat que una de les seves prioritats és la lluita contra la pobresa, i, en aquest sentit, sí que li volíem fer una pregunta així com una mica concreta. En termes de pobresa energètica, el seu departament ha deixat caure el conveni que tenien amb Endesa, finalment, aquest conveni no s'ha renovat. El deute generat entre 2022 i 2025 encara no està condonat, però entenc que, com que el conveni ha existit fins aquell moment, doncs, en algun moment aquests diners seran efectius en els termes en què el conveni estava en vigor, una part pagada directament des de les empreses i una altra des de l'Administració. Però què passa amb tot el deute que generin les famílies en termes de pobresa energètica a partir del 2026, en què aquest conveni ja no existeix? Com que ara mateix tot aquest deute està al descobert, de quina manera es cobrirà el deute familiar durant aquest 2026 i el que passi en endavant?

Ha parlat de les prestacions econòmiques, de la renovació de la renda garantida i de l'ingrés mínim vital. Clarament, ha de ser una garantia i no un laberint administratiu com és ara. Tenim persones en llindar de pobresa que no tenen accés o que han d'esperar mesos per obtenir una resolució. Això..., ha apuntat en aquesta direcció. Veurem de quina manera acabarà sent efectiva tota aquesta simplificació de procediments i la reducció dels temps de resolució. Per nosaltres també és molt important l'ampliació de la cobertura, com som capaços d'ampliar la cobertura, perquè, si no, no és un dret efectiu.

Uf, em menjo molt el temps. Pel que fa a infància i adolescència, ara mateix creiem que està descansant amb equips molt saturats, amb macrocentres molt massificats. Sí que s'ha de reforçar la prevenció i els equips de proximitat, però cal una aposta molt més gran. Davant d'això, cal un control de tota la part que està ara mateix en mans de gestors privats. Quan aquesta gestió es mercantilitza, apareixen també riscos de mala gestió, d'ús indegut de recursos públics. És un tema que hem anat parlant al llarg de tota aquesta legislatura, de com hem d'incrementar el control sobre les empreses que operen amb la protecció de la infància i l'adolescència. Gairebé la meitat del pressupost, aquests 51 milions d'euros, van a parar a centres residencials. Per tant, nosaltres veiem aquí una contradicció amb el que hem parlat de desinstitucionalització, d'intentar..., de permetre..., com de zero a sis anys els nens no han d'anar a centres residencials. Tampoc no ens ha explicat re de la mida dels centres, de com hauria de ser, i ens agradaria que parlés d'això en la seva rèplica.

Sobre el sistema de cures, nosaltres creiem que ara mateix el sistema de cures és probablement on es veu més la claredat d'aquest model social del país. Continua

descansant en una combinació de famílies exhaustes, on recauen majoritàriament les cures, amb treballadores precaritzades i amb uns serveis insuficients que operen sota la lògica del mercat. Nosaltres avancem en la construcció d'un sistema català públic de cures.

I aprofito el poc temps que em queda –volia parlar de més temes, però no tinc temps–, sobre el tema dels treballadors i les treballadores. Els serveis socials no existeixen sense les persones que els fan possible. Ara mateix estan treballant amb molta precarietat. Sabem que per al dia 5 han convocat una jornada de vaga, perquè la majoria de treballadors treballen en condicions impossibles, amb ràtios molt complicades, amb salaris baixos, amb contractes precaris. I per nosaltres aquesta situació és el resultat d'un model en el que els serveis estan finançats amb diners públics, però funcionen sota lògiques de mercat. Crec que les xifres que ha donat no són suficients. Ha parlat d'un nou model per fixar tarifes que vagin a salaris i ha parlat de compromís de les empreses. Creiem que amb aquest compromís no n'hi ha prou; no ens n'acabem de refiar. Creiem que cal inspecció i control. I de quina manera pensen reforçar amb aquest pressupost la inspecció?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Castillejo. No hi ha la diputada del Grup Mixt. Passem, doncs, al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Diputada Ríos...

Mónica Ríos García

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Benvinguda, honorable consellera Martínez Bravo; també el secretari general del departament, el senyor Moreno, així com tots els membres del departament que ens acompanyen, i també els representants del sector social. Siguin tots molt benvinguts.

Bé, aquí podem parlar de polítiques, de projectes, etcètera. Però, si no hi ha un equip humà darrere que ho sostingui i hi dediqui passió, temps i esforços, no tindria sentit re del que parlem. Per tant, aprofito també per agrair la feina feta i la que vindrà a totes les persones que ho fan possible.

Bé; gràcies, consellera, per les seves explicacions, explicacions amb detall del pressupost del Departament de Drets Socials i Inclusió. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar constatem que en la seva globalitat aquest pressupost més tots els pressupostos dels diferents departaments que durant aquesta setmana estan sent, diguem-ne, a les diferents comissions, presentats tenen un tret comú: posen les persones al centre i, per tant, ens dibuixen un pressupost que fa una aposta clara per reforçar l'estat del benestar i consolidar un model de prosperitat compartida. Un pressupost d'un total de 49.162 milions d'euros, que suposa un increment del 22,8 per cent respecte al 2023 i un creixement total de les inversions del quaranta-cinc per cent. I, entrant al detall sobre el pressupost de Drets Socials i Inclusió, aquest creix concretament un vint-i-vuit per cent, arribant a 4.248 milions d'euros aquest 2026.

Però també voldria remarcar, consellera, el creixement de pressupostos d'altres departaments que també incideixen en qüestions que han sortit durant el debat d'aquest matí. Hem parlat de garantia d'ingressos, també s'ha parlat molt de dades de pobresa i com aquesta es cronifica o s'hereta. Per tant, parlem de la importància de garantir la igualtat d'oportunitats de tots i totes. I, com que les solucions passen per actuacions transversals i em consta que aquest Govern es coordina i treballa perquè les polítiques públiques tinguin aquesta mirada interdepartamental, també voldria destacar l'increment pressupostari del Departament de Salut, també del d'Educació i Formació Professional, on, en aquest últim en concret, hi ha un increment del vint-i-dos per cent respecte al 2023, i un increment prou important, d'un vuitanta per cent, en inversions en educació.

Per als socialistes, tots pilars bàsics del nostre estat del benestar. I una dada que crec rellevant en el marc d'aquesta comissió, perquè totes som coneixedores que el

principal factor d'empobriment de les famílies a Catalunya és l'habitatge, que suposa una despesa al voltant d'un quaranta per cent dels ingressos de les famílies. Per tant, l'aportació pressupostària en habitatge de 1.900 milions d'euros crec que avui també és important recordar-la, tot i que pengi d'un altre departament.

I avui, en la seva exposició, ens ha fet una anàlisi resumida de la situació actual de Catalunya a nivell econòmic i social, que ens ajuda a entendre el perquè de cap a on es destinen els recursos. També ens ha explicat els canvis en la dotació pressupostària de la Direcció General de la Prevenció i la Protecció a la Infància i l'Adolescència, que evidentment són conseqüència del pla de refundació de l'antiga DGAIA, que va explicar vostè mateixa en aquest Parlament, on, tot i aquests canvis, la dotació en aquesta direcció també creix.

Destacar també, del que ens ha explicat, consellera, aquest impuls tan important al pla «Futur i transformació del barri de la Mina 2025-2030». Els socialistes creiem fermament en la igualtat d'oportunitats per a tothom i en aquestes polítiques que transformen barris, però paral·lelament també transformen vides. I és que és gràcies a aquest pressupost que es poden reforçar moltes de les polítiques transformadores en les que ha estat treballant el Govern, com per exemple la transformació del sistema de protecció a la infància i l'adolescència –el que comentava ara, l'actual DGPPIA–, que en la seva nova estructura posa en valor les polítiques preventives perquè el desemparament esdevingui l'últim recurs, amb una aportació addicional de 50 milions d'euros.

En aquest Parlament, hem escoltat sovint com algun grup feia crítica dient que aquest canvi de model era només un canvi de nom. I amb aquest increment poden veure que el Govern continua treballant en aquesta transformació estructural que, com deia, potencia la prevenció per evitar riscos i, així, treballar amb un objectiu, que crec que és compartit, que és caminar cap a la desinstitucionalització.

Una dada també a destacar: l'aportació de 10 milions d'euros per oferir més recursos a l'atenció d'infants, adolescents i joves amb trastorns de conducta d'elevada complexitat i alta dependència, amb la creació i ampliació de les places residencials, així com els reforços als CDIAPs i als models d'intervenció preventius, com són els serveis socioeducatius.

El pressupost de joventut també creix, un 30,4 per cent, amb un reforç important al lleure educatiu. L'accés al lleure educatiu manifesta una clara desigualtat en l'accés, que ve determinada moltes vegades per la renda disponible de les famílies i, per tant, condiciona la igualtat d'oportunitats dels joves. Cal revertir aquesta situació.

Si parlem de cures, el pressupost reflecteix una gran aposta d'aquest Govern per afrontar el repte demogràfic en el que ja estem immersos, per donar resposta, en un temps raonable, a persones que poden requerir algun recurs i, a més, que aquests s'adaptin a les seves necessitats concretes. Per això, un seixanta-un per cent del pressupost de Drets Socials i Inclusió va destinat a la promoció de l'autonomia personal i l'atenció a la dependència. Un increment de 541 milions d'euros amb un objectiu principal: la reducció de les llistes d'espera.

També en aquest Parlament ja estem treballant en la modificació de la renda garantida de ciutadania. Sovint parlem d'aquestes dades de pobresa que no aconseguim reduir. També degut a que ajudes, prestacions, no acaben d'arribar a aquells que en podrien ser beneficiaris; l'anomenat «*non-take-up*». I aquestes modificacions que es plantegen volen reduir-lo i, d'aquesta manera, aconseguir reduir les desigualtats a Catalunya. Evidentment, en paral·lel amb la feina que està fent el departament, com vostè ha dit, consellera, amb l'adopció de l'ingrés mínim vital i amb aquesta estratègia d'homogeneïtzació de les prestacions.

I, parlant de la lluita contra la pobresa, hem de posar el focus, tal com reflecteix el pressupost, en la pobresa infantil. En això, tots i totes estarem d'acord. Ens n'ha detallat, consellera, moltes accions i actuacions; per exemple, el programa «Barris per créixer», amb aquesta aportació de 20 milions d'euros, conjuntament amb altres accions, i d'altres de caire transversal, compartides amb altres departaments.

També compartim, consellera, aquesta necessitat d'actualitzar l'IRSC per tal de recuperar la pèrdua de valor adquisitiu de moltes llars que es troben en situació de vulnerabilitat. Després d'haver estat tants anys congelades les prestacions, com ha dit, perden l'efectivitat per a la que van ser dissenyades.

Celebrem també que, des del departament, facin esforços en la lluita contra el sensellarisme. Malauradament, una realitat creixent. I aquesta ajuda a l'àmbit municipal –que moltes vegades pateixen una manca de recursos per fer-hi front–, mitjançant aquesta estratègia coordinada que ens comentava –gràcies, també, en aquest cas, a l'acord amb els Comuns–, destinant-hi 30 milions d'euros. I, naturalment, en aquest cas, un partit d'arrels municipalistes com és el Partit Socialista, no podia oblidar els ens municipals i el tercer sector, que són moltes vegades la porta d'entrada de moltes persones a les administracions públiques, amb l'aportació també de 450 milions d'euros per al nou conveni, 118 milions d'euros més que el 2023; el contracte programa millor dotat de la història.

I l'equiparació salarial per nosaltres és fonamental –i no només per al meu grup, estic convençuda que per a tots els grups parlamentaris–; la necessitat d'assolir progressivament que els professionals de l'àmbit social tinguin unes condicions laborals i salarials dignes.

Dit això, estem davant d'uns bons pressupostos, uns pressupostos necessaris per a Catalunya, que ens ajuden a avançar col·lectivament. I el nostre partit, el nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, sempre ha cregut en el diàleg i la negociació per assolir acords, i, evidentment, complir-los. En aquest any i set mesos de govern així s'ha demostrat, ja que, en aquest breu temps de legislatura, s'han assolit molts dels acords signats amb Esquerra i Comuns. I volem continuar així, treballant plegats i estenent la mà a la resta de grups parlamentaris, perquè Catalunya no pot perdre oportunitats i, per tant, encara menys pot perdre 9.000 milions d'euros. I perquè, entre tots, hem d'abordar les demandes de la ciutadania, que és donar resposta a les necessitats dels catalans i les catalanes.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies. Si els sembla bé als diputats, faríem cinc minuts de recés abans de la resposta de la consellera.

Gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i dos minuts i es reprèn a tres quarts de dues.

La presidenta

Diputats, passariem a la resposta de la consellera. Honorable consellera, trenta minuts per poder respondre a tots els grups parlamentaris.

Gràcies.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Molt bé. Moltes gràcies a tots i totes per les vostres intervencions i per, sobretot també, intentar mantenir el to i les formes, que s'agraeix, en aquest Parlament. Començo més o menys per ordre.

Diputats i diputades del Grup Parlamentari de Junts, comentaven el tema de la centralitat. A veure, aquests pressupostos tenen el suport o han estat consensuats en gran mesura amb àmplies parts de la societat catalana i, en concret, amb patronals i sindicats. Crec jo que si fossin extremistes no haurien estat validats amb aquest consens tan elevat.

Vull dir..., també ens demanaven humilitat. Però realment, sigui quina sigui la mètrica, el pressupost realment és espectacular. Vostès mateixos ho han dit: ajustos per inflació, i ha augmentat un deu per cent. Nosaltres hem fet les anàlisis del pressupost des d'un punt de vista històric de drets socials, i inclús ajustant per inflació

i fent el càlcul per persona, el pressupost de Drets Socials augmenta de manera molt substancial.

S'han dit també altres coses, com que el creixement econòmic s'està reduint. Jo crec que això no està d'acord amb els principals estudis a nivell internacional. L'economia catalana és excepcional, en un àmbit europeu, el grau de creixement que està tenint, i això en part és fruit d'una infraestructura econòmica i social molt potent, però també d'una estabilitat política que ha obert aquest Govern i que esperem que continuï durant molts anys.

Sobre el tema de qüestions més concretes que han posat sobre la taula, sobre el tema de la desinstitucionalització, crec que he posat de manifest les xifres. El principal impuls pressupostari va al foment de l'autonomia, als serveis d'atenció domiciliària, a les ajudes de dependència, que el que estan fent és ajudar les persones a tenir aquesta autonomia. En l'àmbit de la discapacitat, a més de les mesures que hem posat sobre la taula, hi ha 14 milions d'euros per millorar l'accessibilitat en diferents àmbits i, doncs, també per donar estabilitat a certes ajudes, com per exemple, les PUAs, que també han preguntat en diverses ocasions, el reforç també dels CDIAPs i 10 milions d'euros per a trastorns de conducta o d'elevada discapacitat.

El compromís és clar, i estem també en ple canvi, també, de model, amb el desplegament de l'Agència Integrada Social i Sanitària, que ens permetrà vehicular, amb aquest instrument tan potent i que ha arribat amb un amplíssim consens a Catalunya, doncs, estratègies més efectives per proporcionar ajuts a mida de les persones, per continuar avançant.

I, en l'àmbit de l'equiparació salarial, doncs, potser aquí sí que valdrà la pena aprofundir en algun moment, però tot aquest impuls, tots aquests 150 milions d'euros serviran per augmentar les tarifes d'aquells proveïdors compromesos en traslladar aquest augment a salaris. Llavors, la pregunta, doncs, respon a totes.

Des del nostre punt de vista, aquests pressupostos, doncs, donen resposta als principals reptes socials que tenim a Catalunya, i mobilitzem tots els recursos disponibles per donar una resposta a la ciutadania sobre el que necessita. Necessita polítiques, necessita mesures, necessita acció. El que la ciutadania de Catalunya no necessita són debats estèrils.

Llavors, davant els reptes, solucions; davant els reptes, pressupost; davant les necessitats de més finançament, acord de finançament perquè vinguin 4.700 milions d'euros addicionals l'any que ve. Però, aquest any, Catalunya ha de posar-se a treballar, i aquí, doncs, hi ha dos possibilitats: la política de solucions, d'adreçar amb polítiques efectives les demandes de la ciutadania, o la de posar pals a les rodes. El Govern està compromès en la primera via, i així ho demostrem presentant, doncs, aquests pressupostos.

Al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, li agraïm aquest to i aquesta voluntat de mà estesa. Nosaltres també estenem la mà. Hi ha marge..., com sempre, hi ha marge de millora. Celebro escoltar aquest relat final de que Esquerra Republicana vol pressupostos. El Govern també els vol, però el més important és que Catalunya els necessita.

Nosaltres farem, com s'ha dit diverses vegades, tot el possible i l'impossible per fer realitat aquests pressupostos, i així ho fem. I no ho farem des de les promeses; ho farem des dels fets.

S'han complert els acords d'investidura en una amplíssima majoria. Alguns d'aquells acords, doncs, també són fruit dels nostres compromisos de drets socials, i els entomem amb molt d'orgull i hi treballem dia rere dia, i el que reivindicuem és que ja s'ha complert una bona part, si no la major part, d'aquests acords, i continuarem avançant per continuar complint tots i cadascun dels acords que quedin per complir.

Però també, doncs, volem reivindicar aquesta vocació de política útil, aquesta vocació de trobar espais de negociació, espais d'acord, com s'ha fet amb reptes

fonamentals, com, per exemple, el nou model de finançament, amb aquesta oportunitat històrica que feia més d'una dècada que no es posava sobre la taula, un model de finançament de les comunitats autònomes per a tot Espanya, que s'ha aconseguit, que pot ser –ho esperem– una realitat.

I, en aquesta línia, no?, reivindiquem, doncs, aquest esperit per continuar treballant, donant respostes al que necessita la ciutadania, que són pressupostos i polítiques públiques.

En resposta, doncs, a la intervenció del Grup Parlamentari del Partit Popular, agrair el to. La veritat és que jo tenia el dubte de quin to hi hauria avui del Partit Popular, i agraeixo haver-me trobat aquest. Jo crec que la ciutadania també ho agraeix. El president Illa ho ha dit moltes vegades: una bona oposició fa un bon govern; una oposició que posa preguntes incisives basades en les dades, propostes útils, preguntes exigents, fa un bon govern. I, doncs, celebros que aquest hagi estat el to avui, i confiem que continuï en aquesta línia.

Llavors, s'han posat sobre la taula preguntes molt concretes. Jo també vull intentar respondre en la mesura del temps que tinc. Els pressupostos que avui posem sobre la taula no inclouen els fons Next Generation; als fons Next Generation ja pràcticament no hi ha aquest impuls.

I sobre el canvi respecte al 2025, m'encanta que em facin aquesta pregunta, perquè jo, amb el meu equip, havia insistit per afegir una *slide*, una transparència addicional, perquè jo, si hagués estat a l'altra banda de la taula, hauria tingut exactament la mateixa pregunta. Hem estat comparant el 23, però si comparem el 25, quant augmentem? Doncs l'augment del pressupost de Drets Socials és molt substancial, també respecte al 2025. Augmentem en 436 milions d'euros, amb una composició semblant a la que hem posat abans sobre la taula.

Però per això –és el que deia abans– ho ajustem per inflació, ajustem per persona, ajustem... L'impuls és molt substancial. I per què és substancial? Perquè, afortunadament, doncs, l'economia creix, els ingressos fiscals creixen, i aquest pressupost, quan fem nous pressupostos, és la manera que tenim de posar a disposició de la ciutadania tot el potencial del creixement econòmic.

Per això tenir pressupostos és l'eina clau per a una veritable prosperitat compartida, perquè aprofitem tots els recursos al nostre abast per traslladar-los en reforçar l'estat del benestar.

I, a més, si es fa des d'un govern que posa pràcticament el gruix del pressupost a respondre a les necessitats socials de Catalunya –habitatge, reforçar la salut, reforçar l'educació, reforçar el tema de l'envelliment, la pobresa infantil–, doncs, de veritat, és que, vist amb aquesta línia, no sé per què no els tenim ja sent una realitat. Però bé, hi arribarem.

Sobre el tema de la composició, també, de les partides pressupostàries, també dir que, bé, això és una tipologia que després no correspon realment als diferents programes o accions que es fan.

Per exemple, en l'àmbit de la lluita contra la pobresa, doncs, s'inclou la renda garantida de ciutadania, que va a moltes famílies, i això no està a la partida de famílies, però, realment, hi ha un compromís fonamental amb la infància, hi ha un compromís fonamental amb les famílies, i així es fa també, doncs, reforçant la xarxa de CDIAPs, reforçant el Barnahus i reforçant, doncs, moltes polítiques que també volen donar tots aquests suports.

De l'estratègia contra la pobresa infantil, com he dit, són 880 milions d'euros el que mobilitzem en el marc d'aquesta proposta pressupostària. Sobre el tema de l'equiparació salarial, és cert, nosaltres mateixos vam posar un estudi que posava de manifest que hi havia un *gap* amb Salut d'aproximadament 600 milions d'euros, una anàlisi molt rigorosa. I, lògicament, ja ens agradaria, però és un canvi que hem de fer de manera progressiva, i per això, doncs, ho estem abordant amb un marc, amb un compromís de quatre anys.

També és el que el sector necessita, no només un reforç puntual, sinó un full de ruta per als propers anys. I també ho fem d'aquesta manera perquè necessitem també veure com anem avançant en el tema de l'equiparació salarial i com aquest nou model reverteix en les millores salarials del sector.

Sobre el tema de la cartera de serveis, compartim que és una necessitat ajustar-la i reformar-la. De fet, dimarts passat vam aprovar un pla temporal per tenir un equip petit de cinc persones molt tècniques per ajudar-nos en aquest procés, tot i que internament ja hi estàvem treballant. I, bé, dir que també, doncs, estem treballant en aquesta línia i per reforçar totes les polítiques públiques.

Diputada, acabava dient que no li agradava. Jo crec que és un pressupost clarament social, clarament ambiciós, clarament d'una base de realitat i d'aprofitar fins a l'últim cèntim i tot el potencial del Govern de la Generalitat per treballar per les necessitats dels ciutadans i ciutadanes. I, des d'aquesta òptica, doncs, crec que s'ha de mirar.

Deixaré el Grup Parlamentari de VOX al final.

Sobre el Grup Parlamentari de Comuns, doncs, agrair de nou el compromís. Agrair l'impuls i el marge d'acords a què ja s'ha arribat. Agrair també, doncs, l'enfocament en l'habitatge, però també aquesta mirada social transversal en el tema de l'habitatge o en general, no?

Perquè també, doncs, s'ha parlat dels reforços en temes d'educació, però també mantenint aquesta visió social, perquè, al final, el que necessiten les persones de baixos ingressos és un reforç transversal de tot l'estat del benestar, ja sigui amb beques menjador, ja sigui reforç educatiu, amb una visió social, amb l'acció comunitària i amb moltes qüestions.

M'ha agradat molt el punt, diputada, que ha fet al final de que aquests pressupostos, doncs, no només són importants per a Catalunya, no només són necessaris, no només és absurd no fer servir tot el potencial que té Catalunya per revertir en una millora de l'estat del benestar, però també és veritat que ens hi juguem molt. Ens hi juguem molt, perquè hi ha persones que estan perdent la confiança en l'estat del benestar, en les administracions públiques. Hi ha persones que estan... Hi ha grups que estan aprofitant, doncs, la decepció que tothom té quan..., decepcions en el seu dia a dia quan lidien amb l'Administració, en el seu dia a dia, per diversos motius, que estan instrumentalitzant aquest patiment per voler-los fer creure que abaixant els impostos i reduint l'Administració tindran una millor vida, quan és justament tot el contrari. Davant d'això, l'única opció és la política útil, polítiques públiques, reforçar l'estat del benestar i que les coses funcionin millor. I per això, doncs, necessitem aquests pressupostos més que mai.

Del Grup Parlamentari de la CUP, crec que hi ha molts punts en què estem d'acord; en alguns altres, no. Però volia parlar d'algunes qüestions. Celebro que hagin vist amb bons ulls aquest informe social; la nostra lectura no és que és un informe negatiu, ni molt menys. És un informe que posa de manifest que l'estat del benestar a Catalunya té fortaleces indiscutibles, i, en alguns àmbits, és dels millors del món, si no, no tindríem l'esperança de vida de les més altes del món.

Però és veritat que l'informe, perquè també crèiem que era la reflexió més útil, es centra en aquelles qüestions en què encara queda marge per recórrer, marge de millora, i són aquestes esclotxes, les que necessitem abordar. I per fer-ho..., i aquest informe, doncs, també, en certa mesura, es veu respost per aquests pressupostos, perquè adrecen els principals reptes que l'informe social també posava sobre la taula.

Com he dit abans, aquest impuls pressupostari es manté i és contundent quan ho dividim per persona o ho posem en termes reals. De fet, si posem el pressupost en termes reals i per persona, el que es veu, amb una perspectiva una mica més històrica, és, de les retallades que van sorgir el 2008, l'impacte monumental que van tenir en la despesa *per capita*, i en ajustar la inflació fins a la pandèmia. I com després de la pandèmia, doncs, s'ha començat a recuperar, i amb el Govern Aragonès es va

veure una millora substancial, i amb el nostre Govern, doncs, continuem avançant en aquesta recuperació del poder adquisitiu i *per capita* que van provocar, doncs, unes retallades que també van sorgir d'una crisi econòmica que va tenir una resposta molt diferent a la que va tenir la crisi del covid-19.

Però bé, potser no és el dia per entrar en aquests punts. Però, sens dubte, quan les crisis es gestionen des de governs de progrés, des de la voluntat de reforçar l'estat del benestar i no de destrossar-lo, doncs, és quan les coses comencen a funcionar.

Parlava, diputada, de la importància de la discriminació en alguns entorns amb més vulnerabilitat. Hi estem d'acord, i, precisament, per això, el pla de barris és fonamental per al Govern; precisament, per això, el barri de la Mina té un impuls substancial en aquests pressupostos. Totalment d'acord, i hi està totalment alineat.

Necessitats d'ampliar la cobertura en prestacions. Ho compartim al cent per cent, i per això, doncs, és tan important desenvolupar la millora de la renda garantida, la integració amb l'ingrés mínim vital, etcètera.

En altres qüestions, doncs, no coincidim tant. El nostre model és un model pragmàtic. Hi ha àmbits on necessitem la col·laboració publicoprivada, on necessitem activar tots els recursos possibles, i ho fem des del pragmatisme.

Nosaltres mateixos hem reiniciat la construcció de residències públiques de la Generalitat, que, doncs, no s'havia fet en els darrers anys. Però també concertem amb residències de diferents tipologies. I, en aquest sentit, ho fem perquè el repte de l'envelliment de la població i altres reptes són tan grans que necessitem la col·laboració de tothom, i, en aquesta línia, doncs, estem treballant.

Sobre els neguits dels treballadors i treballadores en l'àmbit social, en som molt conscients. I, per això, doncs, aquest model d'equiparació salarial, de què podrem donar més detalls quan ja estigui, diguéssim, acabat de consensuar amb el sector..., doncs ho acabarem d'anunciar. Però és un model que estem treballant des del consens i també amb el suport dels sindicats i dels treballadors, per descomptat, i amb l'objectiu –que, a més, és compartit pel sector– de traslladar tot l'augment dels recursos a millores salarials, perquè això és que no ho posa en dubte ningú.

I del Grup... Ah!, no, estava el tema de la pobresa energètica, me n'oblidava. El conveni amb Endesa no es podia renovar, i per això ha decaïgut. Què hem fet nosaltres? Doncs hem activat el fons de solidaritat, que estava pendent des del 2015. L'hem activat per agilitzar-lo i que sigui una realitat al més aviat possible. Estem treballant estretament amb el món local per veure en aquest «interpas», fins que tinguem el fons de solidaritat, com gestionem la situació. Probablement, la via serà per ajuts d'emergència, però aquí, doncs, treballarem de la mà del món local per assegurar-nos que els drets als subministraments bàsics es garanteixen a Catalunya, per descomptat.

Al Grup Socialistes i Units per Avançar, doncs, agrair aquestes reflexions addicionals. Agrair que hagin repassat les prioritats del Govern i com adrecen els principals reptes del Govern. I també agrair aquest punt que feien, no?, que es va criticar molt l'anunci de la creació de la DGPPIA com una qüestió només de nom, i avui veiem, a més de la feina ja feta, que també espero poder comunicar en seu parlamentària, molt intensa, que ja ha transformat de manera substancial molts dels àmbits de la DGPPIA... Avui també ho clarifiquem en el marc d'aquest pressupost amb 111 milions addicionals per canviar i per reforçar tot aquest àmbit, que és fonamental per a l'estat del benestar. I com deia, com he dit en seu parlamentària, no descansarem fins que la DGPPIA sigui una veritable joia de la corona del nostre estat del benestar.

I del Grup Parlamentari de VOX, doncs, diputada, vostè feia la pregunta de per qui treballo, treballem nosaltres? Doncs miri, nosaltres treballem per als catalans i catalanes de Catalunya, i per això aquest pressupost té les principals prioritats que ens transmeten els ciutadans i ciutadanes de Catalunya: habitatge, desigualtat, reducció de la pobresa i envelliment. Tota la resta, doncs, no serveix.

I jo des de tot, bé, el respecte institucional, diputada, jo crec que el seu grup parlamentari ha perdut la credibilitat. Ja li'n quedava poca, però jo crec que ja no li'n queda. Què proposa el Grup Parlamentari de VOX? Retallar els impostos als rics i després retallar l'estat del benestar. A mi m'agradaria saber vostès per qui treballen, perquè per molt que diuen que els importa el benestar dels ciutadans, a efectes pràctics això no es veu per ningú. L'únic que sabem és que el seu guru argentí està destruint la negociació col·lectiva, ampliant la jornada laboral de vuit a dotze hores i fent que les hores extres sigui opcional pagar-les. També veiem, doncs, com el seu guru americà està construint un estat policial, on abans hi havien nens que anaven a l'escola felços, ara hi ha nens que van a l'escola amb por.

I, finalment, l'última..., bé, també deia que no posi exemples d'anècdotes personals. Jo no jugaré a la batalla de les anècdotes de les persones migrades, però li ben asseguro que, per cada anècdota negativa que vostè trobi, podria trobar-ne 667.000 de persones de nacionalitat estrangera que estan cotitzant a la seguretat social a Catalunya i aixecant la persiana dia rere dia.

I finalment, doncs, les seves acusacions de «xiringuitos» i d'altres coses, crec que també, a més de falses, han perdut ja tota la possible credibilitat quan hem sabut que es gasten set mil euros en dos dinars i en begudes alcohòliques i ho intenten colar al Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, honorable consellera. Tornaríem a passar el torn als grups parlamentaris per tornar a fer preguntes, amb un màxim de temps de cinc minuts.

Primer torn, Grup Parlamentari de Junts.

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Abans d'entrar a la rèplica a la consellera, sí que m'agradaria respondre a la diputada de Comuns que Junts està a favor de l'escut social. Això ha estat clar des del principi. El que no acceptarem és aquest xantatge polític que ens està fent el Govern espanyol i els seus socis, no? I és tan senzill: si volen que l'aprovem, doncs, que presentin l'escut social per separat. Això també ja ho sabien abans d'aquesta comissió. Però és que hi havia de fer referència, perquè és precisament la diputada que sempre observa que els altres se'n van per les branques i ella mateixa és víctima d'aquest problema.

En segon lloc, consellera, vostè ha parlat d'estabilitat política, però és que l'estabilitat, la normalitat del Govern del PSC, són vagues de docents, de metges, col·lapse ferroviari, són pesta porcina africana i també és una crisi a la DGAIA, que hem pogut veure aquesta legislatura. Per tant, crec que la realitat no s'ajusta a lo que ens acaba de dir.

I, en tercer lloc, la centralitat política avui ens porta a que aquest centre, no?, demani un model de país amb un sistema d'atenció a les persones que sigui menys assistencial i que els recursos es vagin destinant cada cop més a les necessitats i al benestar de les persones i a la millora de la qualitat dels serveis. Precisament per això nosaltres no coincidim en el model que ens presenten els seus socis, no?

Des de Junts, com hem dit, jo crec que aquí el que falla és que precisament el que estem fent amb aquests pressupostos és engreixar un model que potser ara fa vint anys funcionava, però que avui no s'adapta o no s'ajusta a la realitat que tenim dels reptes. I crec que, precisament, per això hem iniciat dient que, per una banda, es construeixen centres residencials, però, per l'altra, es vol també garantir aquesta autonomia de les persones. O sigui, com coincideixen aquests dos objectius? I això no ho veiem. I creiem que nosaltres aniríem per invertir molt més en les persones, malgrat aquest infrafinançament crònic que hem patit, que ens ha portat a que al sistema no hi és ara mateix.

I això no només passa en l'àmbit de la dependència, també passa en l'àmbit de la infància, no? La infància, precisament, és un dels..., centrar almenys que aquests pressupostos tinguin la perspectiva d'infància és molt important. I, per tant, celebrem aquests augments que s'han fet al pressupost, però, clar, tot el que es destina se'n va també en millorar els centres, i creiem que precisament hauríem d'anar a invertir més en la prevenció i també al suport als infants un cop surten del sistema. I, de fet, una de les preguntes que li volíem fer és quina part dels pressupostos anirà a millorar aquest suport dels joves tutelats un cop ja surten del sistema. Això ho hem debatut moltíssim i ens agradaria saber si això s'està centrant com a prioritat. I, per tant, creiem que la reforma que s'està fent, precisament, no garanteix més transparència, però tampoc es veu que hi hagi un compromís molt clar per la prevenció, malgrat els números que se'ns han compartit.

Pel que fa a la reforma de la llei de la renda garantida de ciutadania, a nosaltres ens preocupa i també ens sembla molt limitat que l'objectiu principal, segons el volum numèric, vagi a millorar la plantilla dels professionals. I creiem que una de les coses importants que s'han de fer és precisament garantir la digitalització del departament, però també la millora de les prestacions. Heu parlat de simplificar, de fer-lo més interoperable. I, en aquest sentit, creiem que estem molt a prop d'aquest model, ja n'hem parlat, també del fet que les prestacions han d'estar cohesionades o integrades amb la prestació en concret del treball, no?

I avui no s'ha parlat, per exemple, dels plans d'inserció sociolaboral. Quina part d'aquest pressupost anirà destinada a reforçar el Servei d'Ocupació de Catalunya i els programes d'acompanyament i inserció sociolaboral al mercat? Creiem que això és molt important per garantir precisament aquesta palanca i garantir l'autonomia de les persones. I ens agradaria..., si ens ho pot detallar.

També s'ha parlat del sensellarisme. Coincidim amb el que han observat altres diputats. Creiem..., evidentment, molt positiu l'acord que han fet amb Comuns per aquests 30 milions d'euros per al sensellarisme. Però és que el repte és tan gran que ens quedem curts, no? Ens quedem curts. De fet, hauríem d'arribar a 100.000 milions d'euros per poder-ho afrontar o per poder donar una resposta real al repte que tenim davant.

També la cartera de serveis socials, no hem pogut veure la dotació de recursos ja i ens ho ha explicat, i també celebrem, doncs, aquest pas inicial de la creació del pla temporal, de les cinc persones que el constituïran, i, per tant, també en farem el seguiment.

I, finalment, he deixat un punt crític per al final, perquè crec que és important, i és el fet de que el pressupost que es destina a garantir la inclusió de les persones migrants al nostre país, a Catalunya, avui té un repte molt gran: garantir que més de cent mil persones es puguin regularitzar al nostre país. I nosaltres el que trobem és..., no veiem si destinen recursos humans, econòmics i tècnics per poder garantir això. I dins del pressupost aquest, que, si ho he entès bé, són 7 milions, que trobem que és molt poc. I sobretot perquè vostès ja parlen dels 10 milions de persones que habitaran Catalunya, quan som incapaços avui de garantir la cohesió dels serveis públics per als 8 milions de persones que som.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana; diputada Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Crec que ho he deixat clar en la meva primera intervenció, i, a més, no he sabut tampoc veure quina és la resposta que m'ha fet la consellera. Així que jo una mica voldria recollir les seves paraules, com vostè deia, que davant dels reptes, solucions; davant dels problemes, solucions. I nosaltres, Esquerra Republicana, tornem

a reivindicar un cop més que nosaltres som conscients dels problemes i també volem aquestes solucions. Però les solucions, com hem dit abans, passen per, evidentment, complir els acords signats, i que mà estesa per continuar negociant. Perquè, per nosaltres, els drets socials, la política social –i el sector que també aquí ens acompanya ho sap– i les professionals són importants i prioritaris, però també volem ser coherents amb nosaltres mateixos, com hem dit a la nostra primera intervenció. Complir els acords i mà estesa, evidentment, per continuar negociant i fer possible que aquest país, en clau de sobirania social i drets socials, estigui a l'alçada.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular; diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou, presidenta. Consellera... També responent a la diputada de Comuns, des del Partit Popular treballem incansablement per un estat del benestar robust, i no pot donar lliçons qui carrega contra el propietari, qui no aposta per l'oferta de lloguer ni fa un control de la fauna cinegètica.

Senyora consellera, nosaltres les dades que hem exposat són extrems de la seva web oficial i de la memòria de programes. I, per tant, tornem a dir que es desentén de l'esperit i la lletra de la moció aprovada àmpliament per aquesta cambra del Parlament en matèria de polítiques familiars. I seguim sense avenços palpables en la política d'atenció a les persones amb problemes de salut mental i addiccions. Les places del programa BE21-313 no creixen; 317 també; les anomeno: nombre de serveis del club social per a persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental, el nombre de places en comunitat terapèutica per a persones amb drogodependències i places per a persones amb sida, pis amb suport.

Pel que fa a la infància, vostè ha referit l'estratègia per combatre també la pobresa infantil de Catalunya, un dels principals problemes, per no dir el major i principal. Per tant, les polítiques transversals d'infància haurien d'haver hagut de passar de l'1,5 per cent al 2,5 per cent.

I quant a l'estratègia de desinstitucionalització dels infants, les dades recents que ens proporciona el Ministerio de Juventud e Infancia situa Catalunya molt malament: infants institucionalitzats, 5.184, i de menors de sis anys, 292. Vostè mateixa ha exposat una injecció de 10 milions d'euros per a aquesta estratègia, però *versus* 51 milions d'euros de finançament per a centres residencials d'infància. Per tant, la desinstitucionalització és una poca injecció pressupostària. Estan apostant més i donen continuïtat als centres residencials.

I quant als projectes de digitalització i innovació, ha dit 3,6 milions d'euros. Bé, avui sabem a ciència certa que alguns jutges i magistrats mostren la seva negativa a que es duguin a terme gravacions a les Barnahus de les proves preconstituïdes d'infants víctimes d'abús sexual, perquè el maquinari informàtic i tecnològic no funciona i no és del tot compatible amb aquell sistema que tenen els jutges, Arconte. Per tant, haurien de fer una revisió ja de tota aquesta inversió que s'ha fet i d'aquest cost molt elevat.

Tema Barnahus, que han dit que fan un impuls i una aposta seriosa. Lleida, ubicació provisional sense el finançament dels fons europeus i s'espera que sigui de les loteries. És a dir que al principi del projecte estava inclòs en els fons europeus procedents del mecanisme per a la recuperació i la resiliència i s'ha decidit traspasar aquest finançament –ho diu així avui també la premsa– als fons de loteries de Catalunya.

I quant a la valoració de la dependència, no ens queda clar la partida específica –que jo també li he adreçat la pregunta– per l'ELA i el suport a la vida independent, alternatiu a la institucionalització de gent gran i amb discapacitat. I ha quedat evident, vostè mateixa ho ha dit: 20.000 sol·licituds addicionals del 2025 respecte al 2024.

En conseqüència, el nou mapa de necessitats serà de més recursos i de més prestacions, i, per tant, la partida pressupostària no és tan elevada com ens volen fer creure.

I aquí també hem aprovat el Partit Popular moltes propostes de centres residencials de gent gran: a les Borges Blanques, Sant Guim de Freixenet, Centre Sociosanitari Frederica Montseny de Viladecans, en què es va demanar també places residencials públiques; una segona residència pública Ramon Berenguer a Santa Coloma de Gramenet, que no trobem que tinguin partida pressupostària.

I vaig acabant, centres d'atenció a la discapacitat, també aprovades en moció, ho torno a dir, per a la zona del Pirineu; Vallès Occidental; la zona també del Pallars, que queden en l'àmbit rural i que, per tant, els hi costa, a la gent discapacitada tindre's de desplaçar fins a la capital, a Lleida ciutat..., tampoc estan tenint partida pressupostària.

I la pobresa energètica. Jo ja li he dit que la Taula del Tercer Sector ens ha traslladat les seves peticions, que no estan donant resposta a elles; és a dir, la condonació del deute de factures energètiques impagades, any 2022, 23, 24 i 25 acumulat, només s'ha fet efectiva la condonació del deute de l'any 2021. La Taula del Tercer Sector ho diu, no hi ha això.

I bé, ara sols ens queda restar... Des del Partit Popular ja hem dit que tenim un model de pressupost alternatiu, valent, defensor d'un estat del benestar robust i de protecció veritable de la infància i l'adolescència, especialment per combatre la pobresa infantil. És la nostra prioritat. Ens queda restar expectants si la seva parella de ball, Esquerra Republicana..., acabaran ballant junts; sembla que sí, pel que s'ha escoltat avui, moltes mans esteses i molts guants.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX, diputada García.

María Elisa García Fuster

Muchas gracias, señora presidente. Señora consejera, mire, respondiéndole a lo que ha dicho. Que una consejera socialista diga que VOX ha perdido la credibilidad, la verdad es que es una broma. Creo, con todo el respeto institucional, que usted no se centra, no sabe dónde está; usted forma parte del Partido Socialista, del PSOE, del de las saunas, los indultos, la amnistía, las fiestas con dinero público de los ministros...

La presidenta

Diputada, ens centrem al pressupost, avui.

María Elisa García Fuster

Exactamente lo mismo que hay que responder, y le estoy respondiendo a lo que la consejera ha dicho, ¿no? Y, sobre todo, el partido de la corrupción, de la corrupción que mata –que mata–, como en Adamuz.

La presidenta

Diputada...

María Elisa García Fuster

Y volviendo a los presupuestos, sí, señora consejera. Yo creo que es muy sencillo. Los recursos son finitos, no hay dinero para todo; o se ayuda a los catalanes o se favorece la invasión migratoria, y ustedes han elegido a la invasión migratoria. Y, por tanto, ustedes son los responsables de todas las penurias por las que tienen que pasar las familias catalanas a las que no les llegan las ayudas que necesitan, ya sea renta garantizada de ciudadanía, ya sea vivienda social o ya sea el comedor escolar de sus hijos.

Ustedes son los responsables de que desaparezcan nuestros barrios, de que se haya normalizado la violencia en nuestras calles, y ustedes son los responsables de cada agresión que se comete en Cataluña. Porque son ustedes los que han abierto la puerta de nuestra casa e invitan a quedarse con una paguita que sale de nuestros bolsillos a ciertos energúmenos que están cometiendo cinco violaciones al día en Cataluña.

La presidenta

Diputada, ja havíem comentat el tema dels insults, que no estan acceptats en aquesta comissió, ni en cap altra.

María Elisa García Fuster

Bien, en eso se resumen sus presupuestos, señores socialistas, sus presupuestos socialistas, en políticas sociales y..., unos presupuestos que, bueno, deberían estar en la papelera del fracaso institucional y social. Porque es que es eso lo que son y es eso a donde nos están llevando ustedes, pero nos están llevando de forma consciente, que es lo más grave de todo, señora consejera, y lo más maléfico de todo, que nos están llevando de forma consciente usted, el señor Illa y el señor Sánchez.

La presidenta

Gràcies, diputada de VOX. Ara és el torn de paraula de la diputada del Grup Parlamentari de Comuns, diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Alguns grups som autoritat mundial en el concepte de conductes malèfiques.

Permeti'm que formuli alguna pregunta, una sobre el desplegament de l'Agència Integrada, perquè apareix una referència a la part del pressupost que té a veure amb Drets Socials, però, en canvi, no he estat capaç de trobar la mateixa referència al pressupost de Salut, i si ens podrien clarificar aquesta qüestió.

I una segona en matèria de dependència, perquè es parla de quinze noves residències que representarien a l'entorn de mil places, també d'un centre de persones en situació de discapacitat, es parla també d'un centre de dia, però, pel que fa a les mil places, ens ha semblat entendre que totes elles serien concertades, si ens ho poden confirmar, i no hem sabut identificar el nombre de places corresponents als diversos col·lectius, si ens podrien facilitar aquesta dada.

I un parell de qüestions, eh? Diputada Domingo, per evitar que m'acusin del que fan vostès, no donar la cara per les seves decisions. No aproven l'escut social en un moment d'escalada bèl·lica, amb les conseqüències que pot comportar per a la gent d'aquest país, perquè no volen limitar els guanys dels especuladors, no sigui que les quatre-centes famílies els toquin el crostó, diguem les coses pel seu nom. Miri, jo els entenc, perquè Junts mai ha votat favorablement cap pressupost que no hagi presentat des del Govern. No és el cas de Comuns, que fins i tot vam votar per fer possible l'aprovació dels pressupostos del president Torra. Perquè nosaltres sí que posem les persones al centre i, per tant, aquesta és la nostra prioritat principal.

I una última qüestió, limitar els guanys no és carregar contra els propietaris, sinó garantir quelcom que un grup polític tan fan de la Constitució com el Popular de ben segur apreciarà: la finalitat social de la propietat regulada per l'article 33 i, per tant, garantir el dret a un habitatge digne i accessible per a la majoria de la ciutadania. Llegeixo textualment: «La funció social d'aquests drets» –es refereix a la propietat i a l'herència– «en delimitarà el contingut d'acord amb les lleis», i això és el que s'està plantejant legislar, i, per tant, no impedir que els propietaris treguin a lloguer les seves propietats, però a preu d'índex, com es fa a bona part dels països del nostre entorn, amb un resultat a bastament contrastat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP; diputada Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies, presidenta. Nosaltres apostem perquè aquest pressupost del 2026 comenci a posar les bases per a un sistema català públic de cures que tingui una cobertura universal al llarg de tot el cicle vital. Com hem vist, el sistema actual no només és insuficient, sinó que també és un sistema molt fragmentat. Sovint l'accés a un recurs implica que se'n perdi un altre, i això genera respostes parcials a necessitats que són integrals. I no només això, sinó també que s'ha d'avançar perquè aquest model sigui un model basat en l'autonomia personal. Però la vida independent només és possible si existeixen suports reals, assistència personal, accessibilitat universal, atenció domiciliària pública que arribi allà on es necessita i una xarxa de serveis comunitària que sigui àmplia.

La cobertura del SAD actualment és només de l'1,9; per arribar al quatre per cent, que ja establia la llei del 2007, caldria incrementar en un 133 per cent el nombre de persones ateses. I per això abordar el dret a viure a casa amb suports suficients passa per una aposta real per l'assistència personal amb un pressupost que cobreixi les necessitats –creiem que no és el cas–, amb un SAD que estigui reforçat, que amplii la cobertura i que estigui municipalitzat per garantir els drets; amb la reducció de la llista d'espera, i amb serveis comunitaris amplis, perquè, si no, el que estem fent és empènyer les persones cap a la residència per falta d'alternatives.

Però per nosaltres el model residencial encara, en aquest moment, és més preocupant. De les places existents, més del vuitanta per cent són d'iniciativa privada i més del seixanta per cent tenen ànim de lucre. La majoria de municipis no disposen de cap residència. I això no podem dir que sigui una planificació pública, sinó que estem sota la lògica del mercat. I els drets socials no poden dependre de la rendibilitat econòmica, ho hem dit al llarg de tota la nostra intervenció, i no poden estar condicionats per aquestes lògiques de mercat.

Vostè ha parlat de mil noves places de residència aquest 2026, el que hem entès és que eren totes concertades, i, per tant, continuem apostant per la mercantilització. Nosaltres creiem que el que cal és fiscalitzar de veritat el model residencial de gent gran i de persones amb discapacitat. Ara mateix tenim ràtios obsoletes, condicions laborals indignes, contencions físiques, contencions farmacològiques que vulneren drets fonamentals. Les residències no són llars, són hotels orientats al benefici, i això implica que, si volem millorar aquest sistema, hem d'avançar sí o sí cap a un sistema cent per cent públic que tregui la cura de la lògica del mercat i que, a més a més, apostem per altres alternatives habitacionals per a la gent gran i per a les persones amb dependència que atenguin l'autonomia personal, temes com cohabitatge, espais tutelats..., i no hem entès tampoc quina part del pressupost està destinada a això.

Ha parlat sobre la cartera de serveis, però també creiem que s'ha d'abordar el contracte programa. El món local és la porta d'entrada als drets socials, però si volem garantir drets que siguin efectius, cal un finançament estable i plantilles suficients. El sistema actual de contracte programa, aquesta periodicitat que té condiciona la continuïtat dels equips. El retard en els pagaments genera disfuncions entre qui gestiona, que són els ajuntaments, i qui paga, que són els consells comarcals, en alguns casos. I, per tant, no hem de parlar només de diners en el contracte programa, sinó de quin és el model i treballar aquest nou model de la mà del món local.

Quan parlem dels pressupostos, creiem que, a més a més, el que estem parlant és del projecte polític que hi ha al darrere. Per nosaltres, el model actual ha cronificat la precarització dels serveis socials, ha externalitzat funcions essencials i ha subordinat els drets a la lògica del mercat, i això ha generat les conseqüències del sistema actual, amb aquestes llistes d'espera excessives, amb sobrecàrrega professional, amb desigualtats territorials i amb dependència creixent de grans operadors privats.

Des d'una perspectiva d'esquerres transformadora, els drets socials no poden ser un apèndix assistencial del sistema, sinó una estructura central del país que necessitem, i això implica defensar un sistema productiu al servei de la vida, no de l'especulació, reorientar recursos cap a l'economia social, cooperativa i arrelada al territori, reforçar el sector públic com un garant universal de drets, internalitzar els serveis estratègics i reduir la dependència de la mercantilització i millorar les condicions laborals de les treballadores socials, que són les que sostenen el sistema.

Per això, la millora dels serveis socials no pot ser només un increment puntual de partides, sinó que ha d'anar acompanyada d'un canvi de model productiu que generi ocupació digna, redistribueixi riquesa, redueixi la dependència de sectors especulatius i garanteixi ingressos públics suficients mitjançant una fiscalitat justa. Això només és possible si els drets socials deixen de ser reactius i passen a ser la pedra angular del projecte nacional que defensem. Pensem que aquests pressupostos no ho garanteixen.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Castillejo. Ara és el torn de paraula, com que no hi ha el Grup Mixt, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; diputada Ríos.

Mónica Ríos García

Moltes gràcies, presidenta. Bé, jo també voldria contestar algunes de les manifestacions que han fet alguns grups.

En el cas de Junts, a la diputada Domingo, bé, només dir-li que, amb el que vostè ha expressat en la seva intervenció, ha quedat palès que no compartim model. Vostès només es preocupen de la classe mitjana i a nosaltres ens preocupa tothom. La pèrdua de poder adquisitiu de la classe mitjana?, sí, però també les persones que es troben en una situació greu de vulnerabilitat econòmica, perquè creiem en la igualtat d'oportunitats, de progrés per a tothom. Perquè vostès són els que voten contra les mesures de l'escut social, i amb això coincideixen amb PP i VOX, amb els que sembla que sí que comparteixen model.

També comparteixen altres plantejaments que hem escoltat en aquest Parlament. Vostès plantegen recaptar menys abaixant els impostos, però després aquí manifesten que el pressupost els sembla insuficient, que les xifres són insuficients, i, a més a més ha dit, literal, «que ens quedem curts». Ja ens explicarà com es fa això, a tots ens agradaria saber com podem reduir ingressos i incrementar despesa; vull dir, i a molts comptables segurament que també...

Bé, a VOX. Ha preguntat «¿Para quién trabajan ustedes?». Doncs miri, jo li diré per a qui no treballen vostès, perquè vostès, tal com ha dit la consellera, estan totalment deslegitimats per parlar de l'estat del benestar. I els explicaré per què, perquè a vostès no els preocupa gens. Miri, vostès no treballen per als treballadors i treballadores de Catalunya. Estan en contra de l'increment del salari mínim interprofessional, també de la reforma laboral, també han votat en contra d'absolutament totes les lleis i mesures que atorguen drets a la classe treballadora. Tampoc treballen per a la infància, vostès van votar en contra de la LOPIVI, *la ley organica de protección a la infancia frente a la violencia*. I tampoc treballen per a les persones grans, vostès han votat en contra de la regularització de les pensions, un factor determinant precisament, no?, per aquesta garantia d'ingressos. I recentment, a més, han presentat una esmena a la totalitat a la llei de gent gran, que és una proposta del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, una llei que busca blindar els drets de les persones grans, doncs, tampoc hi estan d'acord.

Parlava també de la factura de la llum. Com s'incrementa... Bé, vostès també han votat en contra, com deia, de l'escut social, que precisament, no?, han votat en contra del bo social elèctric que deixa desamparades 1.700.000 persones a Espanya que no podran accedir a aquest bo elèctric.

Vostès, en general, voten en contra de totes les lleis i mesures que milloren la vida de tots i totes i que cerquen aquesta igualtat, aquesta justícia social.

També s'ha parlat de la regularització de persones en situació d'irregularitat administrativa. Cinc regularitzacions va fer el PP –cinc–, i alguna amb el *jefe* Abascal a les files del PP...

La presidenta

Diputada, ja li he comentat també a la diputada de VOX que ens havíem de centrar al pressupost...

Mónica Ríos García

...regularització de persones migrades...

La presidenta

...a Catalunya.

Mónica Ríos García

No, Catalunya, aquí es parla de tot, si Junts també parla molt d'Espanya; vull dir que no entenc ara la correcció. Doncs, cinc regularitzacions. Què passa? Que les persones migrades seves eren bones i les nostres són dolentes? Jo no ho acabo d'entendre. (*Veus de fons.*) I, miri, jo he estat callada mentre parlaven vostès amb total respecte.

Mirin, i acabant amb VOX. Vostès critiquen on destinem els recursos públics. Miri, el que no fem nosaltres, el Grup Socialistes, és destinar set mil euros –més de set mil euros– a dos sopars i «xupitos», com fa el seu partit.

La presidenta

Diputada, he avisat també abans pel mateix a la diputada de VOX.

Mónica Ríos García

Però si ella ho ha dit... (*Remor de veus.*) Clar, jo puc rebatre el que s'ha manifestat a la comissió.

Bé, a la diputada del PP, que ha parlat de dependència. Miri, durant la legislatura de Mariano Rajoy, de 2011 a 18, la gestió de la dependència es va caracteritzar per les retallades, superiors a 5.400 milions d'euros. Va manifestar que era inviable i es van, diguem-ne, acotar els requisits d'accés i es van reduir les prestacions en quantia i, a més, es va eliminar la retroactivitat. Aquest és el seu llegat.

I ja per acabar, fora de les portes d'aquest Parlament la ciutadania no entén com no s'aproven pressupostos. No, ara, de molt temps enrere, eh?, que portem molts pressupostos que no... Quan tots coincidim que és una eina essencial per a Catalunya. Per tant, jo apello a la responsabilitat compartida per tal de preservar i reforçar el nostre estat del benestar.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Ríos. Ara és el torn de paraula de nou de l'honorable consellera, màxim quinze minuts.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Bé, moltes gràcies. Potser començo pel final, per aquesta reflexió que feia la diputada Ríos, perquè la trobo molt encertada. Fora d'aquestes portes la ciutadania no ho entén, i encara ho entendria menys també si sabés la dificultat de la gestió administrativa de tenir un pressupost, que ha crescut moltíssim, prorrogat, de tres anys enrere. I, per aquest motiu, doncs, mà estesa a tots els grups parlamentaris. El Grup Parlamentari del PSC va aprovar els últims..., va donar suport als últims pressupostos des de l'oposició i amb aquesta vocació de política útil que avui estenem a tots els grups parlamentaris.

Tots els grups han posat sobre la taula qüestions que no els agraden, que els agradaria que fossin diferents, que agradaria que hi hagués més pressupost per a unes qüestions i per a unes altres. A nosaltres també ens agradaria tenir més recursos.

Aquest pressupost el que fa és posar..., mobilitza tots els recursos que té Catalunya per millorar l'estat del benestar a disposició de l'estat del benestar. Llavors és... Realment, portes enfora, la gent no entén com es pot desaprofitar aquesta opció. I això és una qüestió, doncs, que interpella tots els grups parlamentaris.

Per respondre una mica algunes de les qüestions del Grup Parlamentari de Junts, han fet preguntes addicionals sobre les ajudes per als joves extutelats; els estem reforçant. La renda garantida, saben el meu compromís en simplificar, digitalitzar la cartera. Doncs també estem amb el pla temporal de cinc persones. Estem fent les tasques. Confiem que el 2027 aquesta reforma sigui una realitat. Ho estem fent i hi estem treballant, i també mà estesa per posar tots els detalls que siguin necessaris.

Però, al cap i a la fi, jo crec que la reflexió última en aquest àmbit, doncs, l'han posat sobre la taula vostès mateixos. Han parlat que aquest és el Govern..., o sigui, han donat la impressió que semblava que aquest Govern hagués generat tots els mals i totes les crisis possibles *habidas y por haber*, no? La pesta porcina, la crisi de la DGPPIA, la crisi de rodalies... Vull dir, em sembla una bona reflexió, perquè la crisi de la DGPPIA que ens vam enfrontar precisament era de casos anteriors al nostre Govern, i la situació de rodalies és obvi que això no és una cosa que es genera de fa dos anys.

La diferència entre el Govern i, des del meu punt de vista, el seu grup parlamentari és que nosaltres no defugim els reptes. No neguem els reptes i no busquem culpables i tirem pilotes fora. Veiem el repte, l'entomem, veiem què necessitem per solucionar-ho i negociem. Mà estesa amb tothom que ens pugui ajudar per solucionar els problemes de la ciutadania. I la resta, doncs, la ciutadania no ho entén. I nosaltres el que estem intentant dir avui és que la peça clau per tenir aquesta política útil i solucionar el que a la gent realment li importa són els pressupostos de 2026, i això és el que està en joc. I tot el que no sigui això és donar-li marge a aquests grups parlamentaris que el que intenten és intoxicar la gent, fer-li perdre la confiança en l'estat del benestar. Llavors, aquí és on es juga la partida avui. I és una partida que no és menor –no és menor.

Al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el Govern..., a Esquerra Republicana de Catalunya, el mateix missatge: mà estesa. El Govern compleix, continuarà complint, i en això estem. Mà estesa i compliment i continuarem complint.

Al Partit Popular, sobre la desinstitucionalització, és veritat que hi ha una partida que preveiem, una partida necessària de places –si després és menor, doncs, es reubicarà en altres qüestions–, però sí que és veritat que la DGPPIA necessita planificar. De fet, una de les qüestions que no s'han fet excessivament bé en el passat és planificar on necessitaràs un pis o un suport per a aquell jove extutelat que saps que al cap de dos anys sortirà d'un centre i necessita un pis o un suport per a jove extutelat que mantingui el seu entorn comunitari. I per això creiem que és un moment per planificar i per posar això. Però si tenim més impuls per a la desinstitucionalització, doncs, aquests recursos els destinarem a reforçar la DGPPIA, com no pot ser d'una altra manera.

La partida de l'ELA està en el marc de les partides de dependència. Això és una qüestió que és prioritària. És positiu que aquesta prestació formi part, estigui en el marc de la llei de la dependència, i aquí és on s'encabirà.

I en l'àmbit de les residències, les Barnahus i tot això, ho estem treballant i està previst. Vull dir, està tot planificat, i malgrat no hi hagi la partida exacta de tot el pressupost, perquè moltes vegades ja ens agradaria que totes les residències es construïssin en pocs mesos, però moltes vegades la construcció d'una residència és de diferents anys i, llavors, el que necessitem són els recursos per al projecte executiu, per al projecte tècnic. I això..., però està tot calendaritzat i previst. I aquí, doncs, a disposició de donar tots els detalls necessaris.

Amb el grup de VOX, no hi incidiré més. Han tornat a parlar de la invasió migratòria. Miri, vostès..., el que a mi em sembla el més malèfic és realment intoxicar la gent de pocs recursos per dir-li que nosaltres no defensem els seus interessos quan realment el que volen fer després d'aquesta intoxicació és retallar-li tots els drets laborals, tots els drets del suport de l'estat del benestar. Això és el que realment és

malèfic. Miri, si vostès volen ser una sucursal de Trump i de Milei, com a mínim diguin-li a la gent vulnerable, la gent de classe mitjana i la classe treballadora què és el que volen fer. Si l'únic que necessitem del seu partit polític és una mica de sinceritat i, llavors, tot cauria pel seu propi pes.

Al Grup Parlamentari de Comuns, el compromís amb la Integrada Social i Sanitària és ple, és contundent per Drets Socials, per descomptat, però jo diria amb iguals termes amb Salut. Llavors, no em preocuparia que Salut no tingués pintada la partida pressupostària, perquè segur que la tenen contemplada. I, de fet, ja sabem que Salut és un departament amb molt potencial i hi estem totalment alineats i treballant-hi estretament.

I sobre la descomposició per tipologia de les places que hi ha, ja hem ampliat durant aquest any i mig i les que volem ampliar, doncs, podem donar els detalls en la mesura que els tinguem i fer-los-hi arribar. El que és important en l'àmbit de places residencials és que activem... La nostra voluntat és activar totes les vies i tots els recursos: la concertació, la construcció pròpia, ajudar els ajuntaments a construir, ajudar el tercer sector a construir, perquè el repte de l'envelliment –i és la meva primera transparència– és tan gran que necessitem activar tots els recursos, molta intel·ligència i també fer aquesta reflexió que, cada cop més, un percentatge creixent dels recursos anirà a l'àmbit de l'envelliment, com es reflecteix en el nostre pressupost. I haurà de ser així, perquè la societat va canviant i va canviant en aquesta direcció.

Al Grup Parlamentari de la CUP, estem treballant en moltes de les qüestions que apuntava, de fomentar l'autonomia, del reforç del SAD. De fet, és la principal qüestió que els ajuntaments ens han transmès i que nosaltres hem prioritzat per al nou contracte programa, millorar el finançament del SAD i, en general, doncs, el compromís amb la millora de les condicions laborals, tant en el sistema d'autonomia com en l'àmbit de..., de tot l'àmbit de drets socials és fonamental. I, per això, és una de les partides més destacades.

I l'objectiu de reforçar el sistema de drets socials i que sigui un sistema, un veritable sistema a l'alçada d'educació, a l'alçada de salut, i que puguem reconèixer entre tots com un pilar de l'estat del benestar és un objectiu plenament compartit. I aquests pressupostos fan un salt qualitatiu en aquesta direcció.

Ja he respost el principal punt de la diputada Ríos, molt d'acord que fora d'aquest Parlament una altra cosa no s'entén.

I ja per últim, doncs, reivindicar la necessitat d'aquests pressupostos. No és el Govern que els necessita, és Catalunya que els necessita. És un pressupost històric, amb una inversió històrica. Que ens agradaria que encara fos millor? Sí, per descomptat. Per això, tenim sobre la taula un acord de finançament per al 2027, que el tenim a tocar, i que la gent tampoc entendria que això es deixés passar.

Drets Socials presenta uns pressupostos sòlids, que reforcen l'estat del benestar en allò que és prioritari per als ciutadans. I, doncs, reivindicar aquesta vocació de política útil i també estendre la mà a tots els grups parlamentaris que es vulguin posicionar en aquest marc de política útil, que la ciutadania..., que Catalunya avanci i no deixar res sobre la taula, res del nostre esforç per no aconseguir aquest objectiu. Nosaltres sens dubte, ens hi deixarem la pell i ens deixarem també la pell per negociar amb qui faci falta i per fer que Catalunya avanci i tenir l'estat del benestar que Catalunya necessita.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, honorable consellera. Donaríem per finalitzada aquesta sessió informativa.

Per tant, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de tres de la tarda i dotze minuts.

